ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 101. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 2-го ЧЕРВНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, JUNE 2, 1976 No. 101. VOL. LXXXIII

СХВАЛЕННЯМ РІЧНОГО БЮДЖЕТУ НА ПОНАД П'ЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ ТА РЯДОМ ІНШИХ УХВАЛ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ І ГРОМАДИ ЗАКІНЧИВ ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС СВОЇ РІЧНІ НАРАДИ МИНУЛОГО ТИЖНЯ

РІЧНІ НАРАДИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС ПРОХОДИЛИ ВСЕЦІЛО ПІД ЗНАКОМ ДАЛЬШОЇ МОБІЛІЗАЦІЇ СИЛ І РЕСУРСІВ ДЛЯ РОЗВИТКУ УНС І УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ТА ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ В ЙОГО ЗМАГАННЯХ ДО ВОЛІ І НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Союзівка, Кергонксон. Слова українського національного гимну „Ще не вмерла Україна", що його відспівали всі члени Головного Уряду Українського Народного Союзу на закінчення своїх цілотижневих річних нарад на цій оселі минулої п'ятниці, 28-го травня, мали своє переконливе потвердження в перебігу і кінцевому висліді тих річних нарад проводу цієї найстаршої і найбільшої української установи у Вільному Світі. Промовисто свідчать про це надруковані на іншому місці в цьому числі схвалені резолюції і рекомендації, як і кінцеві ствердження та заклики Головного Уряду.

Наради — як про це вже коротко інформовано — почалися в понеділок, 24-го травня, і їх попередила нарада Стипендійної Комісії в неділю, 23-го травня, та відправлена о. Іваном Ващуком, головним контролером Служба Божа та коротка церемонія поклону Тарасові Шевченкові, патронові УНС, біля його пам'ятника перед самими нарадами в понеділок перед полуднем.

Перший і другий день нарад, в понеділок і вівторок, 24 і 25-го травня, виповнили звіти головних екзекутивних урядовців: головного предсідника Йосипа Лисогора, заступників головного предсідника д-ра Івана Флиса і пані Марії Душник, головного секретаря Володимира Сохана та головного касира пані Уляни Дячук і головного організатора Степана Гавриша, головного редактора Антона Драгана та головних радних: д-ра Богдана Футея, проф. Тараса Шмагали, пані Анни Гарас. Василя Дідюка, інж. Анатолія Дорошенка, д-р Анни Чопик, інж. Мирослава Кальби, пані Теклі Мороз, Євгена Репети, Володимира Запаранюка, Андрія Джули, Івана Одежинського та Євгена Іванцева і головних контролерів: мгра Івана Геврика. мгра Івана Винника, поф. д-ра Богдана Гнатюка, о. Івана Ващука та д-ра Івана Скальчука. За виховновідпочинкову оселю УНС Союзівку звітував її управитель Володимир Квас. Головний директор УНС на Канаду сенатор Павло Юзик та головний радний д-р Мирон Куропась в перших днях нарад були зайняті своїми урядовими справами в Оттаві і Вашінґтоні, звітуючи та взявши активну участь у дебатах і рішеннях в останніх днях цих річних нарад Головного Уряду УНС, в яких брали участь також почесні члени Головного Уряду: Роман Слободян, інж. Степан Куропась, пані Марія Демидчук-Чучман, Володимир Дідик, д-р Ярослав Падох та Іван Іванчук. З уваги на те, що більшість звітів головних урядовців були своєчасно надруковані та вислані. звітодавці обмежувались до короткого з'ясування справ, заторкнених в надрукованих звітах, та до деяких додатків і доповнень.

Над усіма звітами, зокрема головних екзекутивних урядовців та редактора, відбулася оживлена дискусія, після якої, на пропозицію Головної Контрольної Комісії, всі звіти прийнято до відома.

У третьому і четвертому дні нарад, в середу і четвер 26 і 27-го травня відбувалися наради поодиноких комісій та опісля їх звітування, дебати і ухвали. За поодинокі комісії звітували: за Стипендійну комісію — пані Уляна Дячук, за Комісію сеньйорів — інж. Степан Куропась, за Жіночу і Спортову комісії — пані Марія Душник, за Організаційну комісію — д-р Іван Скальчук і Євген Репета, за Комісію молоді — Євген Іванців, за Культурно - освітню комісію — о. Іван Ващук, за Канадську комісію — сенатор Павло Юзик, за Фінансову комісію — мгр Іван Винник та за Будівельну комісію — д-р Іван Флис. Усі звітодавці в заключенні пропонували в імені їхніх Комісій відповідні резолюції і рекомендації, що їх після дебат та доповнень схвалювано.

На закінчення четвертого дня нарад, в четвер, 27-го травня, відбулася традиційна вже під час річних нарад спільна вечеря з відповідною програмою та з участю запрошених гостей, переважно колишніх членів Головного Уряду. Почесним гостем на цій імпрезі був проф. д-р Володимир Янів, ректор Українського Вільного Університету в Мюнхені, який відвідав в тому часі Союзівку в товаристві проф. д-ра Петра Гоя. Вітаючи Головний Уряд УНСоюзу, проф. д-р Володимир Янів, між іншим, згадав про подібності між УНС і УВУ. Як УНС є найстаршою установою у Вільному Світі, так і УВУ є найстаршою вільною українською високою школою. Промовець згадав також про подібності в цілях обидвох цих установ та висловив подяку за постійну і видатну допомогу УНС для УВУ, що проявилося і на цих нарадах, як Головний Уряд рішив доповнити свої пожертви на цілі УВУ до десяти тисяч долярів. Проф. д-р Янів коротко промовляв також під час сесії Головного Уряду в п'ятницю перед полуднем. Програмою спільної вечері проводив з питомим йому дотепом інж. Степан Куропась.

У п'ятому і кінцевому дні цих річних нарад Головного Уряду УНС, в п'ятницю 28-го травня, продовжувано дебати над звітами поодиноких комісій та запропонованими цими комісіями резолюціями й рекомендаціями. Закінчено наради в пополудневих годинах схваленням кінцевих стверджень і закликів та проведеною о. Іваном Ващуком молитвою і відспіванням українського національного гимну „Ще не вмерла Україна".

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ПІД ЧАС РІЧНИХ НАРАД МИНУЛОГО РОКУ

Сидять (зліва): почесні члени Головного Уряду д-р Ярослав Падох і Роман Слободян, редактор „Свободи" Антін Драган, головні контролери д-р Іван Скальчук і проф. д-р Богдан Гнатюк, головний касир мгр Уляна Дячук, головний секретар Володимир Сохан, заступник головного предсідника д-р Іван О. Флис, головний предсідник Йосип Лисогір, директор УНС для Канади сенатор Павло Юзик, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний організатор Степан Гавриш, головні контролери мгр Іван Винник і о. Іван Ващук та почесні члени Іван Іванчук і Володимир Дідик.

Стоять (зліва): головні радні Євген Репета, інж. Мирослав Кальба, пані Текля Мороз, Іван Іванців, інж. Анатолій Дорошенко, Володимир Запаранюк, д-р Мирон Куропась, проф. Тарас Шмагала, Іван Одежинський, д-р Богдан Футей, Василь Дідюк, Андрій Джула, Анна Гарас і д-р Анна Чопик.

Немає на фотознімці головного контролера мгра Івана Геврика та почесних членів інж. Степана Куропася, д-ра Володимира Галана і Миколи Давискиби.

СТВЕРДЖЕННЯ І ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Головний Уряд Українського Народного Союзу, в результаті своїх річних нарад, які відбулися на власній виховно-відпочинковій оселі Союзівка біля Кергонксону в стейті Ню Йорк в тижні від 24-го травня, дбайливо розглянувши теперішній стан та можливості дальшого росту і всебічного розвитку цієї найстаршої і найбільшої української установи у Вільному Світі в обличчі загроз, потреб і змагань Українського Народу та українців на поселеннях, схвалив ряд важливих резолюцій і рекомендацій, до яких додає ще такі ствердження і заклики:

I

1. Головний Уряд Українського Народного Союзу шле братній привіт поневоленому, але нескореному Українському Народові на рідній і все ще не своїй землі та висловлює йому свій подив за його безперервне і героїчне змагання до волі й незалежности. Головний Уряд УНСоюзу висловлює свій подив та безмірну пошану всім тим Одержимим, які в цій нерівній боротьбі за права і волю свого народу проти народовбивчого комуно-московського окупанта впали і падають жертвою та караються в совєтських в'язницях, концентраційних таборах та психіятричних закладах.

2. Головний Уряд УНС вітає Українські Спільноти в З'єднаних Стейтах Америки і в Канаді та їх центральні установи: Український Конґресовий Комітет Америки, Комітет Українців Канади і Світовий Конґрес Вільних Українців та закликає всіх своїх членів всіми своїми силами і заходами морально і матеріяльно піддержувати ці наші установи й інституції. Головний Уряд УНСоюзу зокрема закликає всіх своїх членів УНСоюзу в ЗСА активно піддержувати теперішню підготову до XII Конґресу Українців Америки та взяти в тому Конґресі активну участь через своїх представників. Рівночасно Головний Уряд УНС закликає всіх своїх членів в ЗСА взяти масову участь в цьогорічних листопадових виборах Президента і Законодавців країни та віддати свої голоси на кандидатів свого вибору, які в своїх плятформах визнають допомогу Америки визвольним змаганням українського та інших поневолених народів, бо це є в найкращому інтересі Америки та її змагань до справедливого і тривкого миру в світі. Підтримка і участь у щорічних відзначуваннях Тижня Поневолених Націй є одним з виявів такої американської допомоги визвольним змаганням поневолених народів.

3. Головний Уряд УНСоюзу висловлює свою пошану і відданість Ієрархії Українських Православної та Католицької Церков і Проводам Українських Протестантсько-Баптистських Церковних Об'єднань. Головний Уряд УНС зокрема закликає всіх своїх членів католицького віровизнання до масової участи в Евхаристійному Конґресі у Філядельфії в серпні цього року, українську участь в якому очолюватиме Глава Помісної Української Католицької Церкви Блаженніший Патріярх Йосиф.

4. Головний Уряд Українського Народного Союзу, мавши на увазі ту смертельну загрозу, яка зависла над поневоленим Українським Народом від намагання народовбивчого ворога насильною русифікацією „злити" всі поневолені ним не-російські народи в „нову історичну спільність — совєтський народ", закликає все своє членство в ЗСА і Канаді ініціювати та всіми силами піддержувати започатковані вже заходи і акції наших суспільно-громадських та політичних проводів, скеровані на повну консолідацію і мобілізацію всіх наших сил і ресурсів, бо від цього у великій мірі залежить успіх наших зусиль допомогти нашому народові в його змаганнях до волі і незалежности, символом яких є Голова Директорії та Головний Отаман Військ Української Народної Республіки, Симон Петлюра, 50-річчя трагічної смерти якого саме тепер відзначаємо.

II

Головний Уряд Українського Народного Союзу стверджує, що Український Народний Союз, найстарша і найбільша українська установа у Вільному Світі, був у минулому та є сьогодні головною базою українського життя та його всебічного розвитку в ЗСА і в Канаді та українського вкладу в життя і розвиток цих наших країн. Тому, що дальша розбудова та скріплення цієї справжньої Української Заморської Твердині є вітальна для наших активностей для добра всієї Української Спільноти в цих країнах та їх допомоги Українському Народові, Головний Уряд УНСоюзу, вітаючи всіх своїх членів та, зокрема тих, які дбали про ріст і розвиток УНС в минулому, закликає всіх українців Америки і Канади включитися в наші організаційні ряди та разом з уже майже 90-тисячами теперішніх членів УНСоюзу у цей ювілейний рік 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя першого масового поселення Українців у Новому Світі започаткувати новий розвиток у наших змаганнях та в нашому поході до світлішого майбутнього!

РЕЗОЛЮЦІЯ ДЛЯ РЯТУНКУ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

З уваги на те, що українського історика Валентина Мороза, невинну жертву довголітніх знущань народовбивчо комуно-московського окупаційного режиму за його обстоювання людських і національних прав свого народу, запроторено тепер до горезвісного психіятричного закладу т. зв. Інституту ім. Сербського в Москві, і

З уваги на те, що це чергове безправ'я людоненависницького комуно-московського режиму є одним з найбільш яскравих порушень людських прав, ґарантованих не тільки паперовою конституцією СССР, але й підписаними також урядом СССР міжнародних домовлень, включно з минулорічною Гельсінкською деклярацією, як і

З уваги на те, що долею Валентина Мороза найбільш затривожені дев'ять десятків тисяч членства УНСоюзу в ЗСА і Канаді,

Отже тому Головний Уряд УНСоюзу рішає:

1. Вислати свої делеґації до урядів наших країн у Вашінґтоні і Оттаві та в імені всіх членів УНСоюзу предложити цим урядам нашу петицію в справі їхнього посередництва для рятунку Валентина Мороза і всіх інших українських політичних в'язнів в СССР;

2. Закликати всіх своїх членів в ЗСА і в Канаді включатися, піддержувати і в потребі ініціювати відповідні масові акції українців ЗСА і Канади та їх співгромадян для рятунку Валентина Мороза та всіх інших українських жертв народовбивчого комуно-московського окупаційного режиму в Україні.

АНАТОЛІЙ ХАЙЛО ЗАСУДЖЕНИЙ НА 8 РОКІВ УВ'ЯЗНЕННЯ

Балтимор (УІС „Смолоскип"). — 19-річний Анатолій Хайло, син Володимира П. Хайла, відомого в Україні євангельського служителя і батька 14-ти дітей, засуджений на 8 років ув'язнення.

Після повторного засуду сина українського письменника Бориса Антоненка-Давидовича — Євгена, це другий відомий випадок, коли совєтські власті мстяться на дітях за погляди батьків і засуджують їх на довгі роки ув'язнення.

Про випадок з сином Анатолієм обширно пише сам Володимир Хайло, його батько, в самвидавному документі, який недавно дістався з України на Захід. Нижче подаємо кілька уривків, які вказують, як дійшло до засуду сина через те, що батько відмовився співпрацювати з органами КҐБ.

Спроба заанґажувати до співпраці з КҐБ

„В понеділок я виходжу на дижурство, — розказує Володимир Хайло, батько Анатолія, — але мене не допускають на роботу, посилають у КҐБ. Довелось піти. В кабінеті сидів Єгоров. Він при

(Закінчення на стор. 4-ій)

В ЕЛЛЕВІЛЛ ВІДБУВСЯ БАГАТОЛЮДНИЙ ЗЛЕТ СУМА

Елленвіл, Н. Й. (В. Л.). — Під кличем „Лиш боротись — значить жить" відбувся тут 29, 30 і 31-го травня ц. р. на власній Оселі багатолюдний весняний Злет Спілки Української Молоді Америки, в якому взяло участь понад 3.500 осіб, молоді і старших, в тому числі468 юнацтва в одностроях і численні мистецькі одиниці з багатьох місцевостей східніх стейтів ЗСА.

Злет, яким вшановано 50-ліття з дня трагічної смерти Головного Отамана Симона Петлюри, 120-ліття з дня народження і 60-ліття з дня смерти Івана Франка та 35-ліття Державного Акту відновлення української самостійної держави 30-го червня 1941 р., відкрив голова ГУ СУМА інж. Мирослав Шміґель в приявності Комади Злету, що її цього року очолював мгр Петро Когут з Ню Йорку і до якої входили ще інших 20 осіб. Після відчитання Святочного Наказу писарем Команди Злету Анною Вох і церемонії піднесення прапорів, відспівання національного гимну і молитви „Боже Великий", якою проводив бунчужний Володимир Курило, молодь відмаршувала організованим порядком до підтаборів, щоб приготовитись до спортових змагань, які тривали в суботу і в неділю в компетиціях копаного м'яча, відбиванки, бігів на різні віддалі кидання кулею і диском, скоків в далечінь тощо.

Вечором о год. 8-ій розпочалась мистецька програма у великій і холодженій Світлиці. Програмою проводила Єлисавета Сидор - Чарторийська — мистецький керівник Команди. З мистецькими точками виступали: старша і молодша танцювальні групи з Пассейку під керівництвом Романа Стеткевича, співочий секстет старших юначок з Йонкерсу під дириґентурою пані Олени Кокодинської і при акомпаньяменті Лесі Щур, молодші „Верховинці" Осередку СУМА ім. ген. хор. Т. Чупринки в Ню Йорку під керівництвом пані Дарії Гензи, мандолінова оркестра з Пассейку під орудою Ярослава Костишина, три танцювальні групи з Осередку Йонкерс під проводом Володимира Уздейчука і гурток бандуристів з Осередку ім. М. Сороки в Асторії під мистецьким ке-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Видавництво „Свобода", себто бюра Редакції і Адміністрації перенеслися вже в середу, 26 травня ц. р. до нових приміщень і знаходяться тепер при 30 Montgomery St. Jersey City, N. J. 07303 на 2-му поверсі. Телефони „Свободи" незмінені, а саме: (201) 434-0237, 434-0807 і безпосередньо з Ню Йорку (212) 227-4125. Від сьогодні всі поштові пересилки просимо скеровувати на нову адресу видавництва.

В Ленінґраді знову відбулися арешти мистців-неконформістів

Лінінґрад. — Ройтер інформує, що 30-го травня ц. р. місцева міліція і аґенти КҐБ провели цілий ряд арештів серед мистців - неконформістів, які намагалися влаштувати мистецьку виставку своїх образів під вільним небом, яка, до речі, була заборонена міськими властями. Дружина Ігоря Синявіна одного з організаторів виставки, заявила в розмові з західніми кореспондентами, що міліція прямо перехоплювала мистців, як тільки вони зближались до місця виставки під кріпостю Петра і Павла в Ленінґраді. Не допомагали, очевидно, жадні протести мистців і членів їхніх родин. Виставка мала бути присвячена Євґенію Рухіну, який загинув у невияснених обставинах, згорівши в мистецькій ґалерії. Крім того, пані Синявіна заявила, що її чоловіка держали під домашнім арештом від часу, як тільки стало відомо, що мистці - неконформісти почали підготовляти виставку.

На запит чи мистці плянують організувати виставку в іншому місці і часі, Синявіна відповіла, що покищо такої виставки без дозволу міської влади більше не плянується.

Д-р Мирон Куропась виступав у Вест Пойнті на урочистостях 200-річчя ЗСА

Вест Пойнт, Н. Й. — Як інформує американська і польська преса, д-р Мирон Куропась, спеціяльний асистент президента Форда для етнічних справ, минулої неділі, 30-го травня, виступив з головною промовою на святі 200-річчя Американської Незалежности, що його зорганізувала тут Американська Польонія для вшанування Тадеуша Косцюшка, який брав участь у визвольній війні ЗСА, допомагаючи Джорджові Вашінґтонові здобути незалежність для Америки. Д-р Мирон Куропась був на цій урочистості особистим представником Президента. Другим промовцем на цьому святі був президент Польонії Альойзе Мазевскі.

Світ потребує провідництва та сили ЗСА – заявляє Президент

Вашінґтон. — Промовляючи у понеділок, 31-го травня, в День Пам'яти на Національному Цвинтарі в Арлінґтоні, президент Джералд Форд заявив, що хоча сьогодні американські вояки не гинуть на жадних побоєвищах світу, то „ми мусимо відновити нашу рішучість застосувати і наше моральне провідництво і нашу матеріяльну силу для забезпечення миру". Заявляючи, що американські вояки силою зброї створили цю країну, запевнили її існування та спричинилися до того, що цього року ми можемо відзначувати 200-річчя Американської Незалежности, Президент сказав, що Америка тепер вимагає від своїх громадян нової посвяти принципам індивідуальної свободи та вимагає, щоб американський народ був готовий на всі небезпеки з боку тих, „які плянували б загрожувати нашій свободі". Під час церемонії зложення квітів на Могилі Невідомих Вояків президент Форд сказав, що мільйони американців протягом історії працювали і брали зброю в руки, коли цього вимагала потреба, щоб перетворити „американську мрію в дійсність". Він заявив „Ми можемо бути горді з того, що вони доконали. Сьогодні ми є найстаршою республікою в світі. Ми живемо в мирі. Наша країна і наш спосіб життя продовжують існувати. І ми є свобідні".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Москва нарікає і погрожує

Виступаючи на з'їзді Комуністичної партії Східньої Німеччини, який відбувався у Берліні від 18 до 22-го травня ц. р., головний ідеолог Кремля, Міхаїл Суслов, який належить до крила так званих „сталіністів" у кремлівській кліці, намагався переконати численних делеґатів з'їзду і особливо неортодоксальних гостей, представників західніх Комуністичних партій, що Совєтському Союзові таки належиться „упривільйоване" становище в сім'ї комуністичних партій світу, хочби з огляду на історичний досвід, що витворився на протязі довгих років керівництва великою державою, якою, без сумніву є Совєтський Союз. При тому Суслов нарікав на тих „дисидентів" в комуністичному русі, які „не розуміють інтересів пролетарського інтернаціоналізму" і, маршуючи власним шляхом до комунізму, наносять великої шкоди інтересам пролетаріяту. Він з повною рішучістю поставив вимогу скликати давно заповіджену конференцію европейських комуністичних партій, а вже потім, такий же з'їзд Компартій цілого світу і при тому знову ж таки нагадав, що заки це станеться — проводи комуністичних партій мусять визнати примат Москви і підпорядкуватись одному центрові, бо інакше, як сказав він, „вороги соціялізму, які ведуть послідовну антикомуністичну кампанію проти країн соціялістичної співдружности зможуть похвалитися успіхами". Західні аналітики і преса вважають, що останні слова Суслова були напевно звернені до представників тих комуністичних партій, які досі намагалися бльокувати скликання з'їзду европейських комуністів Франції, Італії, Румунії, Юґославії і Еспанії, і тих, які бажають йти до мети під „національними прапорами", як комуністи Франції і Італії.

Комуністична преса СССР і сателітних країн, сильно розголосила виступ М. Суслова, не зважаючи, що його промова стрінулася із сильною критикою Компартій Юґославії, а зокрема Франції, які закинули Суслову тенденційне наголошування страху і рівночасно тиску московського центру. Юґославська преса, наприклад, виразно оскаржує Москву за „подвійну гру" по відношенні до братніх комуністичних партій і нещирий підхід у розв'язці принципових питань. На марґінесі треба б пригадати, що Югославія перша з країн комуністичного бльоку зареаґувала гостро проти так званої доктрини Сонненфельдта, називаючи її „торгівлею народів".

Очевидно, нарікання Москви не безпідставні. Відосередні тенденції в комуністичному русі тривожать кремлівських вожаків немало. Біда тільки в тому, що ці тенденції ледве чи зможе з користю для себе використати Захід, бо детантський туман все ще заслоняє політичні горизонти. За цим власне туманом зручно заховалася людоненависницька імперія москалів.

Вибори в Португалії

Протягом останнього пів року демократичні елементи Португалії усунули дві загрози для їхньої недавно здобутої свободи з боку скрайньо лівих огрупувань: минулого листопада придушено державний переворот, запляновaний радикально лівими партіями і комуністами, а в кінці квітня цього року в парляментарних виборах найбільше голосів одержала поміркована Саціялістична партія, здобуваючи 106 із всіх 263-ох парляментарних місць, а компартія опинилася аж на четвертому місці, бо здобула 40 місць. Таким чином португальський народ вже двічі доказав, що не хоче, щоб на місце правої диктатури, яка рядила країною протягом майже пів століття, прийшла диктатура лівих кіл.

Однак, повна перемога демократичних елементів в Португалії ще не цілком запевнена. В кінці червня мають відбутися президентські вибори і найкращі вигляди має генерал Антонійо Рамальхо Іанес, теперішній шеф штабу португальської армії, який минулого року придушив старання лівих кіл силою зброї захопити владу. Кандидатуру генерала Рамальха Іанеза піддержують найсильніші партії країни, а саме, Соціялістична, Народно-демократична та Соціял - демократичний центр, отже, він має підтримку партій, які представляють більшість виборців в державі. Але комуністична партія висунула свого кандидата, а крім того свою кандидатуру проголосив також прем'єр - міністер теперішнього тимчасового уряду, адмірал Хозе Пінгеіро де Азеведо, якого піддержують партії, програми яких є більш ліві від партії Соціялістів. Отже, існує незначна можливість, що генерал Рамальхо Іанес може не одержати потрібної кількости голосів. Такий вислід президентських виборів був би дуже шкідливим для майбутности Португалії, бо генерал Рамальхо Іанез виявився людиною поміркованих поглядів, який має підтримку збройних сил, а в сучасній Португалії поміркованi в своїх політичних поглядах військовики є запорукою, що владу силою зброї не захоплять скрайньо ліві чи скрайньо праві елементи.

Існує ще одна загроза для дальшого існування демократії в Португалії, а саме, що найсильніша Соціялістична партія, хоча підтримує кандидатуру генерала Рамальха Іанеса на президента, то все одно далі настоює на тому, що після президентських виборів створить уряд меншости. Соціялістична партія має повне право вимагати, щоб новим прем'єр - міністром був призначений лідер цієї партії Маріо Соарез,бо соціялісти здобули найбільше голосів у парляментарних виборах. Однак, уряд, до якого входили б тільки члени Соціялістичної партії, мав би дуже малі вигляди ефективно провадити країною, бо хоча соціялісти у виборах здобули найбільше голосів, то все одно це тільки 35 відсотків населення. Португалії тепер потрібно уряду, в якім була б заступлена більшість населення. Такий уряд можливий, якщо Маріо Соарез створить коаліцію з партією Народних демократів, політична програма яких дуже близька до програми соціялістів. В такий спосіб коаліційний уряд мав би підтримку 60-ох відсотків населення, що запевнило б стабільність в країні і зменшило б до мінімум можливість державних переворотів.

Микола Бараболяк

ХРИСТИЯНСЬКА ПОЛІТИЧНА ФІЛОСОФІЯ: Є ТАКА?

(1)

Чи мають християни політичну філософію? Чи є у нас, християн - українців, якісь здекляровані політичні напрямні у християнському дусі?

Політична філософія — це шукання принципів, на яких повинне бути побудована не громадське, а зокрема політичне, життя та якими має керуватись нація, чи держава, здійснюючи її завдання. Політична філософія намагається схопити і здефініювати ці завдання та шляхи до їх досягнення. Християнська наука вчить концентрувати увагу на вічному, а не земному. І це головна причина недостачі чіткої політичної орієнтації в цілому християнстві. Та як християнин не міряв би політичні завдання критеріями вічного, все ж таки він, заки перейде до того вічного, мусить жити земним життям, а живучи туземним, мусить розв'язувати громадські і політичні проблеми. Коли ж стрічається з тими проблемами і ставить їм чоло, повинен розв'язувати їх у „християнському дусі", бо це хіба мінімальна вимога до нього, як наслідувача Христа.

Недавно Солженіцин виступив із дуже серйозним оскарженням християнського Заходу, закидуючи йому недостачу всякого морального стрижня, що на думку того мислителя присуджує той Захід на загладу. Питання моралі в політиці для християн — це досить основна проблема.

В західній Европі стрічаємо намагання політиків убрати політичне життя в рами християнської моралі, звичайно у формі християнсько - демократичних партій. Зорганізована Конрадом Аденавером у Німеччині відразу після Другої світової війни Християнсько - Демократична Юнія поставила собі за завдання стати носієм християнської моралі у політичному житті; була це реакція проти атеїстичного по своїй природі нацизму. В Італії теж зорганізувалась Християнсько-Демократична Партія, що має виразну християнську орієнтацію й підкреслює теж у своїй програмі християнські вартості у противагу фашистівським. Аналізуючи одначе досягнення обох тих християнських політичних організацій, не можна сказати, що християнська партія у Німеччині „навернула" вповні німецьку політику на християнські рейки, хоч треба признати, що Аденаверівська політика, особливо зовнішна супроти безбожницького Сходу, репрезентувала твердіші християнські моральні принципи, чим політика німецької соціялістично-ліберальної коаліції. Якщо ж одначе йдеться про італійську християнсько-демократичну партію, то, на жаль, ця партія не може почванитись такими успіхами у введенні основ християнської моралі в політику; зокрема нині, перед червневими виборами, ця партія стоїть під оскарженням, що за час 20-літньої її влади перекупство в уряді дійшло до таких розмірів, що багато християн готові, як альтернативу, піддержати комуністичну партію, яка має позитивні досягнення в муніципальній політиці.

А що в Америці? Про це і писати прикро. В країні, що мала б жити під „Божим покровом", (принаймні на те вказують написи на деяких державних будинках і монетах!) Бідний Бог ніде не має пристановища у громадсько-політичному житті, а найважливіше в школах, де його закони повинні б бути вщеплювані в душі дітвори.

Та повернімось до загальних міркувань про християнську політичну філософію і завдаймо собі питання: чи існувала коли християнська політична філософія, що надавала б ясний напрям, як улаштувати політичне співіснування на землі згідно з наукою Христа. На це питання приходиться дати неґативну відповідь. Мабуть оте „Моє царство не з цього світу", „віддай кесареві, що кесареве" — стало головною причиною, що християнські мислителі не випрацювали християнської політичної програми. Хай собі політиканти і державна влада робить, що їм завгодно; коли кривдять люд — покривджені найдуть нагороду в небі; як добрі християни маймо наші очі спрямовані головно на тогобічне життя, — так менш більш можна схопити підхід християнської філософії до питань земної політики.

Через таку неясну і нерішучу, а то й неґативну поставу християнства до політики, бувало і в минулому, а буває теж і нині, що деякі провідники церкви ставали на послуги державної влади, або йшли з нею на компроміси, неґідні носіїв християнської моралі. Таке могли ми спостерігати в Росії, це бувало в Польщі, і в інших країнах, і дехто добачується того в нинішній політиці Ватикану. В середньовіччі князі церкви в їхній ролі феодальних панів не вагались гнобити і використовувати вірних із запереченням усіх моральних законів християнства.

Найосновнішим порушенням християнських принципів на соціяльно-політичному полі було і є саме оте потурання нерівному розподілові земних благ. В минулому теологічним виправданням тієї нерівности був „первородний гріх". Чоловік мав по Божому пляну бути паном усього земного, але через той „первородний гріх" його долею стало працювати в поті чола на хліб насушний і не нарікати. В ім'я того „первородного гріха" Церква довгі-довгі століття не засуджувала політичних систем, що допускали драстичні соціополітичні нерівності. Зі зміною поглядів на сенс „первородного гріха", особливо після Ватиканського СоборуII, деякі західні теологи раптом „відкрили", що вчення Маркса не таке то вороже духові християнства (очевидно не Маркса у ленінській версії!), і дійшли до того, що, як висловився один теолог, нині більше християн, а особливо священиків „навертається" на марксизм, ніж марксистів на християнство.

(Продовження буде)

Лука Луців

ФРАНКОВА ПОЕМА „ПОХОРОН"

(1856 - 1916 - 1976)

Цього року згадуємо велетня українського народу Івана Франка з приводу 60-ліття з дня його смерти та 120-ліття від дня його народин. Тут хочемо дуже коротко пригадати його поему „Похорон" з 1898 року, яку сам Франко уважав не дуже то ясною, бо її тема дещо „темна" й акція „замало умотивована". Тема актуальна й тепер.

Поема складається з трьох частин: з бенкету, з дійсного похорону та з епілога.

Гноблений нарід (українці, хоч про це в поемі не згадується) збунтувався проти своїх гнобителів (поляків) під проводом свого провідника Мирона і перемагав ворога у численних битвах, загрожуючи йому повним знищенням. Та ворожий провідник князь, передягнений за старця, зумів переловити Мирона, і він зрадив свій нарід, спричиняючи йому катастрофу на полі бою.

Ворог відзначає перемогу бенкетом, на якому присутній і Мирон.

Князь проводить бенкетом і сам промовляє, кінчаючи свою промову заявою, що тепер найважливішою справою для переможців тримати переможених під своєю владою —

Без пожежі, крови, сварів,
А спокійно й певно, той
Варт найкращих лаврів,
дарів,
Той найбільший з нас
герой.

Другий промовець, граф, забув, що було два дні тому, і радить бити, душити, здирати шкуру з переможених „хлопів", бо „хлопська річ" — покора й жертва,

Як лиш бульбу, хліб
і борщ ма,
Його святощі — то церква,
Двір і корчма.

Третій промовець — барон-„ліберал", який каже, що вже не можна панувати за допомогою канчука, конфіскати й здирства, бо що скаже на те Европа. Поневолюймо делікатно, щоб нас „любили й шанували",

Вкінці промовив польський генерал, який назвав Мирона „зрадником і простаком, якому він не може подати руки.

Князь попросив і Мирона, який сказав, що він зрадив своїх людей, які навіть після перемоги були б „підлими й темними рабами — волами та хилялися перед панами".

Тепер вони погибли
як герої
І мученицький прийняли
вінець.
Їх смерть життя розбудить
у народі,
Це початок борні, а не
кінець.
Їх смерть будучі роди
переродять,
Вщепить безсмертну силу-
ідеал.

Мирон назвав учасників бенкету „паразитами з водянистим мізком", „плебеями у фраку" зі звірячою прикметою хитрощів, яких він ненавидить і бридиться ними. Після цих слів присутнє панство хотіло кинутися на Мирона та його вбити, але нагло чути було бамкання соток дзвонів, і Мирон скористав із замішання та вискочив зі залі на вулицю.

⁂

Вулицею йшов похорон. Всі роди війська та маси народу йшли мовчки за караваном, за яким не йшов ніхто з рідні. Мирон почув, що чимсь близький є йому цей мрець,і бачив щось знайоме на лицях людей. Він спитався сусіда, кого це хоронять і дізнався, що — Мирона!Мирон „вмер нагло о північній годині", він „впав, як сніп, зжатий гострим серпом з рук зрадника, що й нам накоїв лиха, і не кинджалом вбитий ,не мечем, а словом, що пихою злою диха".

Похід дійшов до церкви, де почалось послідне цілування небіжчика. Всі з ним попрощалися, тільки Мирон ні, він сховався за стовпом. Та його змусили до цього. Коли ж він поцілував мерця, з уст спочилого і з його очей „пустилася кров плисти". І тоді крикнули всі в церкві: — Убивця, убивця! (Таке було вірування в народі). Провідник похорону заявив: „З ним суд у нас короткий, — з трупом враз в могилу: та так, на вбивці вбитий щоб лежав".

І так Мирона похоронили, він чув, як на нього сипали землю...

⁂

Це кінець другої частини поеми, та є ще третя, в якій є дещо з пояснення, що це все має значити. Поет пише, що вся ця історія — фабула — це „байка, рої мрій палких".

Ті битви і побіди
й люті муки,
І кров і блиск, що тьмив
У мене очі,
І речі ті, і духи ті, і духи—
Усе те — чари місячної
ночі.

В підсовєтській Україні легко пояснюють цю поему. Автори „Історії української літератури" (Київ, 1954) пишуть, що „поет картає українську буржуазну інтелігенцію за те, що вона відвертається від народу, зраджує його" (стор. 530). І. Каспрук в книзі „Філософські поеми І. Франка (Київ, 1965, ст. 122) також пише про „буржуазних націоналістів..., які в своїй агонії намагаються завадити нашому поступові вперед, в будові комунізму".

Сам Франко писав, що в цій поемі „усе байка, рої мрій палких", а дійсність — „його думи важкі, біль його серця й сумніву й розпуки". Поет турбувався:

І чом відступників у нас
так много?
І чом для них відступство
не страшне?

Чом рідний стяг не тягне
нас до свого?
Чом працювать на власній
ниві — стид,
Але не стид у наймах
у чужого?

Ці слова роблять цю Франкову поему актуальною і сьогодні, і то і на рід-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Іванна Савицька

ТРАВНЕВА ПРИГОДА

(На основі пережитого)

Я бачу, гей би крізь фіранку, білий самотній дім при тихій вулиці Линдлей. Старі колони з великим зусиллям підпирають похилі поверхи. Дім занедбаний, запущений, заслонений білим серпанком вчасно розквітлих бозів, коронкою яскравих азалій і диким зіллям, між яким гордо - пишно вистрілює вгору кульбаба.

Травень щойно прийшов, зодягнений, мов на празник у свіжу святкову одежу, і білий самотній дім, що довго стояв порожній, одної днини розкрив передо мною гостинні скрипучі вже двері.

Вибір житлового приміщення аж ніяк не був скомплікований. Спершу веранда, заставлена „двістілітніми" меблями, далі малий коридарчик, дві просторі кімнати з великими вікнами в сад, кухня, і все потрібне для однієї особи.

Другий поверх будинку стояв від років порожній, не було, відай, охочих платити високу ціну й жити в п'яти кімнатах, що дихали плісню, холодом, стариною. Різьблені стелі, дубові вікна та двері, оздоблені сходи та безліч золочених прикрас не притягали льокаторів.

На третьому поверсі, що ввесь скрипів під ходою і вже хилився, жило молоде подружжя, і все, що в'язало нас, були чемностеві усмішки, „доброго ранку" і „добраніч".

Моїми частими гістьми, що збігалися під вікна на розмову, були робіни, жовтобрюшки, горобці.

Інколи, налякавшись інтрузки, розбігалися нагло кудись, щезали, але — не на довго, не на все.

Зваблені крихтами хліба, прилітали веселі і наша приязнь відновлялася кожного разу.

Білочки - вередухи теж забігали в гості теж приносили розраду, бо,— не скриваючи правди, життя у самітньому домі було доволі моторощне.

І ось, через тиждень мого нового поселення трапилась пригода, що її я хочу розповісти.

Була північ. Дімок вже спав і спало все, що жило в тому дімкові. Дрімали ракуни, зібгавшись під сходами ґанку. Поснули балетниці - миші, набігавшись, нагасавшись по порожніх, лискучих паркетах, і все, що позалазило на ніч до просторих і теплих пивниць крізь повибивані вікна, гейби попало в небуття, в неіснування. Стояла глибока тиша.

Раптом до дверей ґанку хтось постукав (дзвінок на той час ще не діяв), і я, схопившись з постелі, підняла краєчок фіранки.

Місяць великий і окатий світив і вирізьблював довгі, крилаті тіні. З розквітлих каштанів - свічників стелилось бліденьке світло і було видно, що хтось на сходах стоїть, хтось високий, худий, і, приклавши руку до очей, заглядає крізь шибку до будинку.

Розпізнати лице відвідувача було трудно, проте було безсумнівне, що „нічний гість" з дрібонько крученим волоссям, тримає в руках ні то рушницю, ні то кріс, чи якусь здоровенну палюку й готовиться до нічної атаки.

Яку паралізуючу силу наносить страх. Мої ноги стали олив'яними, серце товклося калатальцем, голос завмер, і я, не поступивши ніже кроку, чекала, що буде далі.

Стукання до вікна майже з нетерпінням повторилося, і я зрозуміла, що напасник, не вибиваючи шиби, отак без влому хоче дістатися до хати.

Бігти на третій поверх не було сили. Ноги не поступали ніже кроку, і все, що я встигла зробити, — накрутила число поліції.

За хвилину чи дві поліційне авто зупинилося безшелесно перед домом. Спалахнули сильні рефлектори і три дебелі мужчини, озброєні до зубів, вхопили жертву на допит.

Поліцисти вовтузились з чорним хлопцем, картали його за нахабство, перетрушували кожну кишеню, а далі, постукавши до дверей, викликали моє ім'я.

Біла, бов листок паперу, я відкрила насторожено двері,й побачила чорного підлітка, який трясся, тремтів, ледве не плакав і казав: „Вибачне, пані, що так пізно. Ми запрацьовані сьогодні, ми не встигли на час. Я — післанець з квітярні, а тут квіти для вас, „спешіял деливері" квіти, простіть..."

У довгій, вузькей коробці, перев'язаній стяжкою, були троянди, а між ними маленький листочок:

У День Мами від дітей — Романа і Марусі.

ДРЕВНІЙ КИЇВ

(С. Г.). — Академія Наук УССР опублікувала 1975 р. чергове звідомлення з археологічних розкопів в Україні*, в якому м. і. читаємо, що від 1971 р. у Києві будують другу лінію підземної залізниці - метрополітену. Вона сполучить околиці Голосіївського лісового парку на південнозахідніх околицях столиці з Куренівкою на північнім сході і буде проходити теж попід Поділ.

Під час копання тимчасово відкритого тунелю, в якому будуть проложені рейки підземки і побудована підземна станція, ескаватори викопували товсті, довгі соснові тесані колоди, дошки, стовпи та інші дрібні знахідки.

Справою зацікавилися археологи, які зрештою сподівалися якихось відкриттів, і при співпраці будівничих метрополітену та при допомозі їх величезних будівельних машин почали археологічні розкопи. Вони 1972 р. розчистили дно тунелю на глибині 10-12 м. (33-40 стіп), і виявилося, що викопуване дерево — це будівельний матеріял зі стін споруд, побудованих в першій половині X ст. по Хр. В тунелі відкопали шістнадцять зрубів дерев'яних будинків влітку 1973 р., в іншім місці Подолу — тридцять, а в 1974 році ще два зруби. Були це залишки житлових і господарських будинків, з яких деякі збереглися до половини стін. Житлові доми, деякі двоповерхові були завбільшки 7 x 5 м. (23 x 16'5 стіп), господарські — завбільшки 4'3 x 4'3 м. (14 x 14 стіп), декотрі було вежоподібні. Матеріял - дерево, збереглося відносно дуже добре. Майже півсотні будинків дослідникам вистачило, щоби поробити тимчасові заключення.

Встановлено, що будинки були будовані після пляну вздовж вулиць.Частину будов творили загороди - садиби, по одному житловому та два-три господарські будинки. Садиби багатших були огорожені парканом з дощок, вкопаних у землю. Пішеходи і проходи між будинками теж були виложені дошками. Будинки прикрашували різьблені або вирізувані з дощок оздоби. Воду подоляни мали з водопроводів та криниць.

Відомо, що на Подолі жили переважно купці та ремісники. Багатство знахідок, виробів з дерева, кості, скла, глини, каменю та кольорових металів вказують, що вони жили заможним та на високому рівні життям. Між дрібними знахідками деякі мають особливе значення, — згадати хоча б візантійські монети чи олов'яні печатки.

В одному будинку знайшли бронзові візантійські монети; одна з них — імператора Романа II (959-963), власне вказує, що садиби були побудовані в першій половині X ст. по Хр. В тому самому будинкові викопали тягарець до ваги та інші знахідки, які свідчать, що власником загороди був багатий закордонний, — певно грецький, — купець - гість.

Під час розкопів 1974 р. в іншому місці на Подолі викопали три олов'яні звислі печатки; кн. Святослава — Михайла Всеволодовича (1180-1181), київської митрополії з часу 1091-1096 рр., коли її престіл був вакантний, та печатку новгородського посадника Завида - Евстахія (1088-1094). Знайдення трьох печаток — це майже унікальний випадок, бо майже не буває, щоби археологи в тому самому сезоні розкопів і на тому самому місці знаходили аж три печатки з княжої доби Руси - України.

Як побачимо, дальше відкопання залишків будівель з першої половини X ст. та знайдення монет і печаток мають для історії Києва вирішальне значення. Сорок збережених майже до половини, стіп будов на глибині 10-12 м. та свідомість, що вони там простояли тисячу років, були незвичайною появою і притягали многолюдні групи відвідувачів. Всім було цікаво знати, яким чином півсотні будинків опинилися так глибоко в землі. Дослідники пояснювали це так: Поділ був низько положений і тому під час весняного танення снігу та після довших зливних дощів могутні, хоч і спокійні води Дніпра та його правого допливу Почайни заливали Поділ і наносили товстезні шари піску-намулу. Багато землі - намулу наносила вода теж з високих обривів Київських гір, де розкинулося „Верхнє місто" — Київ. Води наносили пісок не тільки навколо будинків, але теж до їх середини. Після повіней довгий час не можна було жити на Подолі. В тому часі будинки, пошкоджені повінню, дальше руйнувалися, а води слідуючих повеней дальше їх замулювали ще товстішими верствами намулу. Таким чином рівень Подолу піднісся, і з часом там знову поселювалися мешканці. Про стихію повеней свідчить факт, що літописець, який був дуже скупий на записи побутового характеру, не міг промовчати повінь 945 р., коли мешканці Подолу мусіли на човнах втікати і поселитися у „Верхнім місті".

Всі публікації про розкопи на Подолі 1972-1974 рр. вказують на два дуже важливі моменти з історії Києва. Є це питання т. зв. напівземлянкового Києва IX-XIII ст., та справа Подолу, як торговельного осередку IX-X ст.ст. Ще нині є дослідники, які кажуть, що в IX-XIII ст. в лісово - степовій смузі, в тому і в Києві, будували лише примітивні землянки і напівземлянки, яких стіни були ліплені з глини на тонкім дерев'янім скелеті. Будови, будовані з цілих колод, „на зруб", на їх думку, знали тільки в містах північно - західньої і східньої Руси - України, в лісовій полосі, в Новгороді, Старій Ладозі, Покові і ін. (Sic-). Ті самі дослідники обстоюють думку, що Поділ, як торговельний осередок, виступив щойно на переломі X-XI століть.

Більшість дослідників, головно киян, на основі своїх обсервацій і дослідів ствер-

(Закінчення на стор. 5-ій)

* *К. М. Гупало, П. П. Толочко: Давньокиївський Поділ у світлі нових археологічних досліджень. „Стародавній Київ", Київ 1975, стор. 40-79.*

РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Головний Уряд Українського Народного Союзу в результаті своїх звичайних річних нарад, які відбулися на Союзівці в тижні від 24-го травня 1976, на пропозиції відповідних Комісій та поодиноких головних урядовців схвалив такі резолюції і рекомендації:

В ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СПРАВАХ

1. Крім зайнятих тепер організаторів прийняти на працю двох обласних організаторів для терену ЗСА та одного для Канади. Їхніми обов'язками буде активізувати знову секретарів Відділів, округжних та місцевих організаторів, Окружні Комітети, приєднувати нових членів і допильновувати виконання пляну виготовленого Організаційним Відділом та затвердженого Головним Екзекутивним Комітетом для даної області.

2. Прийняти на працю асистента головного організатора.

3. Збільшити число постійних організаторів до 12, беручи в першу чергу до уваги великі центри поселення українців.

4. Секретарсько-організаторські курси по всіх Округах. Максимальні кошти — 2,000 дол.

5. Центральний секретарсько-організаторський курс на Союзівці в 1976 році.

Згідно з пляном головного організатора, затвердженим Головним Екзекутивним Комітетом, встановлено мету для Організаційного Відділу 4,500 нових членів на 1976-ий рік, в тому для ЗСА — 3,850, а для Канади — 650.

Засоби:

1. Збільшення кадрів Організаційного Відділу, як передбачують точки 1, 2 і 3 резолюцій.

2. Відбуття дводенної конференції голів усіх Окружних Комітетів в Джерзі Ситі.

3. Відбути центральний секретарсько-організаторський курс для обласних організаторів, організаторів і секретарів заавансованих в забезпеченевій ділянці у 1977 році на Союзівці.

4. Продовжувати оголошення УНСоюзу в радіопередачах ЗСА та Канади.

5. Призначити нагороди для випускників шкіл українознавства ЗСА і Канади.

6. Збільшити винагороду відділовим організаторам.

7. Відбути секретарсько-організаторські курси по можности по всіх Округах у 1976-му році.

8. Влаштовувати організаційні наради по союзових Округах.

9. Заряджувати перевірку спеціяльною аґенцією аплікантів на забезпечення від 10,000 дол. і більше, а не від 5,000 дол., як це було досі. (Прийнято, як рекомендацію, виконання якої залежне від поради актуаріїв).

10. Продовжувати сторінки молодечих організацій в органі УНСоюзу „Свободі".

11. Піднести рівень „Трибуни УНСоюзу" та запевнити її реґулярну появу.

12. Організаційна Комісія однодушно стверджує, що для росту УНСоюзу та постійного збільшення його членства є конечним опертися на громадському та професійному, чи півпрофесійному чинниках, тобто на відділових секретарях та інших урядовцях і на постійних та обласних організаторах.

13. Організаційна Комісія однодушно стверджує, що важливою передумовою успіхів на організаційному полі УНСоюзу є збільшена активність на культурно-громадському полі та пов'язана з цим більша жертвенність УНСоюзу на культурні і громадські цілі.

(Ці резолюції запропонувала Організаційна Комісія в складі: Іван Скальчук — голова, Мирослав Кальба — заступник голови, Євген Репета — секретар, Анна Гарас, Тарас Шмагала, Василь Дідюк, Володимир Запаранюк, Іван Одежинський, Ярослав Падох, Анатолій Дорошенко, Текля Мороз, Володимир Дідик і Степан Гавриш — гол. організатор).

У ФІНАНСОВИХ СПРАВАХ

1. Підвищити ставки дивіденди за грамоти від 10-го до 20-го року їх важности для поборювання конкуренції, призначаючи на цю ціль додаткових 60,000 дол. Узгіднити введення цієї підвишки ставок дивіденди з актуарієм УНСоюзу.

2. Збільшити уділювання гіпотечних позичок до загальної суми 500,000 дол. річно, беручи до уваги в майбутньому нові тенденції змінної відсоткової стопи таких позичок. Уділяти такі позички в добрих секціях до висоти 30,000 дол.

3. Провадити дальше виміну низьковідсоткових бондів на більше відсоткові в цілі осягнення вищих прибутків з інвестицій.

4. Підвищити платню новообраному головному організаторові.

5. Призначити на потреби Фінансової Комісії суму 1,000 дол.

6. Продовжувати започатковану вже акцію позичок на боргові зобов'язання, яка є корисною для членів УНСоюзу і для Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу.

7. Підвищити винагороду відділовим організаторам за приєднування нових членів.

8. Доповнити дотації з Народного Фонду УНСоюзу на Український Вільний Університет до суми 10,000 дол.

(Ці резолюції запропонувала Фінансова Комісія в складі: Іван Винник, Богдан Гнатюк, Іван Флис, Уляна Дячук, о. Іван Ващук і Іван Геврик).

В КУЛЬТУРНО-ОСВІТНИХ СПРАВАХ

Резолюції

1. Відновити діяльність Культурної Комісії УНСоюзу і в потребі її зреорганізувати відповідно до нових завдань.

2. Перевірити можливість започаткування на Союзівці нових курсів для підготови провідників нашого громадського життя з-поміж молодих наших активістів. Передати цю справу для її здійснення головному радному д-рові Б. Футеєві.

3. Продовжувати всіми нашими можливими силами і ресурсами розвиток нашого культурного життя і творчости та заанґажованих в тому житті інституцій в ЗСА і в Канаді. Присвячувати окрему увагу нашому рідному шкільництву в цих країнах, тісно співпрацюючи та допомагаючи в тому крайовим централям цього шкільництва. (Нагороди УНСоюзу за найкращі успіхи в науці.

4. Завершити заходи в справі видання гаслової Англомовної Енциклопедії Українознавства.

5. Продовжувати і розгортати культурну активність УНСоюзу і його Відділів в ЗСА і в Канаді.

Рекомендації

1. Перевірити можливість та поробити заходи для визнання старої будівлі УНСоюзу за історичну пам'ятку Америки і, коли б це сталося, влаштувати в ньому музей та архів українського поселення в Америці.

2. У зв'язку з продовжуванням відзначування 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення в цій країні розглянути можливості відзначення цих великих роковин дальшими публікаціями та імпрезами (зокрема повною піддержкою імпрез такого крайового характеру, як Український Тиждень у Вашінґтоні в червні ц. р., Український Тиждень і Фестиваль у Філядельфії в серпні ц. р., та подібні імпрези в Ню Йорку та інших великих осередках нашого поселення), проголошенням конкурсу на найкращі літературні і музичні твори, та проголошенням спеціяльних стипендій на досліди і докторські дисертації на теми українського життя і розвитку взагалі, а УНСоюзу зокрема, та подібне.

3. Доручити Культурній Комісії розглянути справу видання книжки про життя і працю та спадщину св. п. Дмитра Галичина, одного з найвидатніших провідних діячів УНСоюзу й Американської України, та збірки статтей і есеїв д-ра Ярослава Падоха, опублікованих раніше в „Свободі" та альманахах УНСоюзу на союзові теми.

Додаток

Культурно-освітня Комісія розглянула також ряд інших пропозицій і рекомендацій та передає їх для позитивного розгляду Головному Екзекутивному Комітетові.

(Ці резолюції і рекомендації запропонувала Культурно-освітня Комісія в складі: о. Іван Ващук — голова, Іван Скальчук, Анна Чопик, Богдан Футей, Василь Дідюк, Анатолій Дорошенко і Антін Драган).

У СПРАВІ УКРАЇНСЬКОЇ БУДІВЛІ

Резолюція ч. 1.

Тому, що стан Української Будівлі УНСоюзу є такий, що можна його справи унормалізувати, і

Тому, що бажанням Головного Уряду Українського Народного Союзу є, щоб члени Головного Екзекутивного Комітету присвячували ввесь свій час і труд справам УНСоюзу, бо для цього були вони обрані Конвенцією 1974-го року,

Тому, нехай буде схвалено наступне:

1. Щоб Головний Екзекутивний Комітет доручив Раді Директорів Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу заанґажувати до праці професійного управителя цієї Української Будівлі і передати йому всі обов'язки управителя.

2. Щоб такий управитель був відвічальним перед Радою Директорів та екзекутивними урядовцями Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу.

3. Щоб повновласть та відповідальність за винайм приміщень в цій Українській Будівлі залишились надальше в руках головного предсідника та Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу.

Резолюція ч. 2.

Тому, що впродовж років від 1973-го до 1976-го Український Народний Союз уділяв час-від-часу позички Українській Національній Корпорації Дому УНСоюзу на побудову та ведення Української Будівлі,

Отже тому оцим схвалено, щоб Український Народний Союз устійнив, за порадою правних дорадників і фахових книговодів, потребу заключення формального контракту, який встановляв би договори та відношення між цими двома корпораціями, особливо у справі наростаючих відсотків від фондів, що їх позичила Українська Національна Корпорація Дому УНСоюзу від Українського Народного Союзу, беручи до уваги зайняті УНС бюрові приміщення у цій Українській Будівлі та зобов'язання цієї Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу щодо сплачування УНСоюзові позичених від нього фондів.

Резолюція ч. 3.

Тому, що Головний Уряд Українського Народного Союзу ствердив, що Українська Національна Корпорація Дому УНСоюзу затягнула короткотермінові позички для фінансування побудови і ведення Української Будівлі, і

Тому, що Український Народний Союз уділив Українській Національній Корпорації Дому УНСоюзу позичку на кругло 8,400,000 дол., і

Тому, що тепер так виглядає, що Українська Національна Корпорація Дому УНСоюзу зможе перемінити фінансування Української Будівлі з короткотермінових на довготермінові позички,

Отже тому нехай буде схвалено наступне:

1. Щоб Український Народний Союз доручив у можливо найближчому часі Українській Національній Корпорації Дому УНСоюзу затягнути довготермінову гіпотечну позичку на найвищу суму, яка була б практичною і можливою до набуття, на найдогіднішій відсотковій стопі і на відповідне число років, і

2. Щоб Український Народний Союз, коли це було б конечним, діяв як співласник і ручитель зобов'язання чи бонду, що буде підписаний у зв'язку з набуттям гіпотечної позички,

3. Щоб з фондів цієї гіпотечної позички сплатила Українська Національна Корпорація Дому УНСоюзу зобов'язання супроти других фінансових установ, і також сплатила Українському Народному Союзові частину, або повну суму позички від Українського Народного Союзу, та всі, або частину відсотків, які наросли за цю позичку від УНСоюзу.

4. Щоб головний предсідник і головний секретар, або другі члени Головного Екзекутивного Комітету були уповноважені підписати всі документи, які були б потрібні у зв'язку із згаданими вгорі справами.

Резолюція ч. 4.

Оцим схвалено, щоб порядок нарад річного засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу включав повний звіт, фінансовий та оперативний, Ради Директорів Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу, як також дискусію — обговорення цього звіту Головним Урядом Українського Народного Союзу.

(Ці резолюції запропонувала Будівельна Комісія в складі: Іван О. Флис, Іван Винник і Тарас Шмаґала).

У СТИПЕНДІЙНИХ СПРАВАХ

Призначити в наступному, тобто 1977-му році, крім 15,000 дол. на звичайний розоподіл стипендій, ще додаткову суму 5,000 дол. на стипендії, які мають бути виплачені за системою дорівняльних фондів. Студенти, які одержать стипендії від Відділів або Окружних Комітетів УНСоюзу, зможуть одержати стипендії на такі самі суми до висоти 500 дол. кожний, коли їхні аплікації до УНСоюзу будуть відповідати обов'язуючим вимогам для приділу звичайних стипендій щодо матеріяльного стану (потреби), успіхів у навчанні та активности в українських студентських і громадських організаціях.

(Цю резолюцію запропонувала Стипендійна Комісія в складі: Йосип Лисогір, Іван Флис, Марія Душник, Володимир Сохан, Уляна Дячук, Степан Гавриш, Антін Драган, Іван Геврик, Богдан Гнатюк, Тарас Шмаґала і Богдан Футей).

У СПРАВАХ УНС В КАНАДІ

1. Визнати наступні завдання і відповідальности Канадського Представництва:

а) організаційні — приєднування членів

б) адміністраційні — збори, секретарі, морґеджі, курси

в) репрезентаційні — організації, КУК.

2. Призначити суму 15,000 дол. бюджету для розпорядження Канадського Представництва. Такий бюджет із призначенням відповідних сум на поодинокі цілі предложить Канадське Представництво до затвердження Головному Екзекутивному Комітетові.

3. Признати за Канадським Представництвом завдання та відповідальність за пляни організаційної праці та їх виконання на терені Канади.

4. Головний Екзекутивний Комітет повинен респектувати рекомендації Канадського Представництва.

(Ці рекомендації запропонувало Канадське Представництво УНС в складі: сен. Павло Юзик, Іван Геврик, Василь Дідюк і Текля Мороз).

У СПРАВАХ МОЛОДІ

1. Щоб Головний Екзекутивний Комітет зорганізував для молоді курси провідництва, на яких учасники пізнавали б методи провідництва та справи Українського Народного Союзу.

2. Щоб Головний Уряд продовжував і посилив свою піддержку акції української молоді в обороні людських прав в Україні, зокрема в обороні українців. Ця підтримка матиме зокрема велике значення у зв'язку з новими подіями ув'язнення Валентина Мороза. Підтримка повинна бути в кожній формі включно з фінансовою.

3. Щоб Головний Уряд заохочував Відділи та Окружні Комітети притягати українську молодь до активности і праці для Українського Народного Союзу.

4. Щоб Головний Уряд уділив стипендії студентам адміністративної економії та журналістики і старався про те, щоб після закінчення студій ці стипендисти ставали на працю в Головній Канцелярії Українського Народного Союзу та у Видавництві „Свобода".

(Ці резолюції запропонувала Комісія Молоді в складі: Євген Іванців, Анатолій Дорошенко, Богдан Футей, Тарас Шмаґала і Мирон Куропась).

У СПОРТОВИХ СПРАВАХ

1. Щоб Український Народний Союз взяв участь в акціях, які будуть проведені у зв'язку з Олімпійськими Іґрищами, що відбуватимуться вкінці липня в Монтреалі,

а) співпрацюючи з Українським Олімпійським Комітетом,

б) влаштовуючи пропаґандивну станицю — кіоск УНСоюзу,

в) уфундовуючи чаші і нагороди переможцям Української Олімпіяди, яка відбуватиметься рівночасно із світовою та в якій візьме участь українська молодь із Канади та ЗСА. Союзові чаші і нагороди повинні вручити переможцям представники УНСоюзу.

2. Щоб Український Народний Союз заохочував українську молодь бути активною в таких ділянках спорту, як теніс, гокей, футбол та інших, і старався їх спопуляризувати для добра УНСоюзу.

3. Щоб Український Народний Союз популяризував серед членства ґольф.

4. Щоб Український Народний Союз закупив голосники, потрібні для ведення спортових змагань і турнірів на „Союзівці".

5. Щоб Український Народний Союз призначив у свому бюджеті суму 6,000 дол. на спортові акції.

Андрій Джула, — голова, Іван Іванчук — заступник голови, Марія Душник — секретар, Володимир Запаранюк, Анатолій Дорошенко і Текля Мороз).

РЕЗОЛЮЦІЯ ТА РЕКОМЕНДАЦІЯ В ЖІНОЧИХ СПРАВАХ

Резолюція

Уфундувати двом незаможним потребуючим дітям побут на дитячому таборі на Союзівці.

Рекомендації

1. Членство УНСоюзу та Українське Громадянство повинні взяти численну участь у відкритті та посвяченні пам'ятника — статуї Лесі Українки в дні 19-го вересня 1976 на Союзівці.

2. Жінки — членки УНСоюзу повинні брати участь в акціях оборони ув'язнених українських жінок та обороняти їхні людські права.

3. Членство УНСоюзу повинно взяти численну участь у відзначеннях 200-річчя ЗСА та 100-річчя українського поселення в цій країні.

4. Кожна членка УНСоюзу, зокрема членки, які є урядовцями Відділів, повинні зорганізувати принайменше по одному новому членові у 1976 році, на початку Декади Жінки.

5. Членки УНСоюзу повинні продовжувати свою працю в ділянці суспільної опіки над хворими, потребуючими, старшими віком, вдовами і сиротами в дусі братерства, в ім'я якого засновано УНСоюз.

6. Головна Канцелярія УНСоюзу повинна висилати вислови співчуття вдовам по мерлих членах і рівночасно повідомляти їх, що вони будуть отримувати „Свободу" безплатно впродовж 3 місяців, після чого зможуть стати її передплатниками.

7. Призначити в бюджеті УНСоюзу суму 1,000 дол. на акції та діяльність Жіночої Комісії.

(Ці резолюцію і рекомендації запропонувала Жіноча Комісія в складі: Марія Душник — голова, Марія Чучман — секретар, Уляна Дячук, Анна Чопик, Анна Гарас і Текля Мороз).

У СПРАВІ СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

I. Головний Уряд УНСоюзу доручає Головному Екзекутивному Комітетові виконати минулорічні ухвали, а саме:

1. Перевірити правні і фінансові можливості для збудування одного, чи більше домів для старших членів УНСоюзу і, можливо скоро, приступити до будови першого взірцевого дому. Такі будинки, на кошт уряду й заходами УНСоюзу, повинні постати в усіх більших осередках членства УНСоюзу.

2. Подбати про заснування цвинтаря у Керґонксоні, або в найближчому сусідстві, чи на ґрунті УНСоюзу, чи окремім набутім на це ґрунті.

3. Пропаґувати серед членства УНСоюзу, зокрема серед самітників, записи свого майна на народні цілі, а у випадку заснування Фонду Допомоги Старшим Членам УНСоюзу, на цей Фонд, який в потребі повинен бути зачартерований.

4. Зорганізувати пізною осінню цього року з'їзд старших членів УНСоюзу на Союзівці (19-го вересня) для товариської зустрічі і для застанови над потребами старших членів УНСоюзу та способами і засобами їх заспокоєння.

II. Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові включити в офіційний список членів Головного Уряду також почесних членів того Уряду УНСоюзу.

(Ці резолюції запропонувала Комісія для старших віком членів УНС у складі: Степан Куропась — голова, Марія Чучман — заступниця, Ярослав Падох — секретар, Роман Слободян, Іван Іванчук і Володимир Дідик).

Резолюція про забезпечування на вищі суми без лікарських оглядин

(затверджена на пропозицію гол. секретаря Вол. Сохана).

Для запевнення дальшого поступу в забезпеченевому діловодстві УНСоюзу і для дальшого росту УНСоюзу забезпечувати без лікарських оглядин на суми до 10,000 дол. включно аплікантів у віці до 35-го року життя (замість дотеперішньої вікової межі 30 років), коли такі апліканти є в безсумнівно доброму стані здоров'я. Це підвищення вікової межі допоможе нашим секретарям і організаторам забезпечувати на вищі суми молодих професіоналістів і голів родин у часі, коли їм таке життьове забезпечення найбільше потрібне.

Резолюції, затверджені на пропозицію голови Головної Контрольної Комісії мґра Івана Геврика

1. Головний Екзекутивний Комітет повинен включати в репрезентації УНСоюзу головних радних і головних контролерів.

2. На Союзівці повинна бути приміщена на видному місці таблиця із списком всіх членів Головного Уряду УНСоюзу.

3. В Українській Будівлі повинна бути вмурована таблиця зі списком всіх членів Головного Уряду УНСоюзу.

Резолюції, затверджено на пропозицію заступника гол. предсідника д-ра Івана О. Флиса

Тому, що стверджено конечну потребу змін статуту Українського Народного Союзу, нехай буде схвалено наступне:

1. Щоб Головний Уряд найменував на цьому річному засіданні шість членів Головного Уряду до Дорадчої Комісії для Змін Статуту, обов'язком якої буде підготовити та запропонувати до затвердження зміни і доповнення статуту, постанови яких відносяться до процедури і методів переведення виборів на Конвенціях, і

2. Щоб ця дорадча Комісія для Змін Статуту предложила підсумки своєї праці та рекомендації Головному Урядові на черговому його річному засіданні, і

3. Щоб переглянені Головним Урядом висновки та рекомендації цієї Дорадчої Комісії для Змін Статуту були передані конвенційній Статутовій Комісії, призначеній перед Конвенцією, та щоб ця Статутова Комісія предложила пропоновані зміни і доповнення статуту делеґатам цієї Конвенції до затвердження.

4. Щоб ця Дорадча Комісія також розглянула і предложила рекомендації змін і доповнень статуту, які впровадили б пости парляментарія і перекладача для Конвенції, що їх можна б найменувати, або вибирати.

До складу цієї Дорадчої Комісії для Змін Статуту були обрані: д-р Іван О. Флис, д-р Ярослав Падох, д-р Богдан Футей, д-р Анна Чопик, мґр Іван Геврик і проф. Тарас Шмаґала.

В ЕЛЛЕВІЛЛ ВІДБУВСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

рівництвом Ярослава Стахова. Цього ж вечора, як також в п'ятницю і неділю вечором, відбувалися товариські забави з численною участю молоді під звуки оркестри Б. Гірняка.

В неділю о год. 10-ій рано отці ігумен д-р В. Ґавліч, ЧСВВ, і Іван Ткачук, відправили в наміренні українського народу і учасників Злету полеві Служби Божі і Панахиди за Головного Отамана С. Петлюру та всіх Героїв, які віддали своє життя в боротьбі за Україну. У виголошених проповідях вони закликали молодь до любови і вірности своїм Церквам і українському народові, до послідовної праці і боротьби за право і свободу нашого народу, за звільнення незаконно суджених наших братів московськими судами, перестерігаючи при тому перед злонамірениими підступами московських аґентів, які діють також серед нас на поселеннях.

Після Богослужб майже вся молодь брала участь у змаганнях не тільки спортового характеру, але також у конкурсах знання і слова, що ними проводила з рамени Команди пані Богданна Сидор - Чарторийська з допомогою окремо покликаного жюрі, до якого входили досвідчені виховники, педагоги, мистці тощо.

На формальному закритті Злету, яке відбулося в неділю, 30-го травня о год. 7-й вечора, при великій участі старшого громадянства, були прочитані прізвища і названі Осередки - переможці та роздані окремі медалі, чаші на інші нагороди за спортові, мистецькі й інтелектуальні вмілості та перемоги. Нагородженими були біля 100 учасників Злету індивідуально, а крім того мистецькі першості здобули Осередки: Пассейк (перше місце), Йонкерс (друге) і Асторія (третє місце). В загальному точкуванні перше місце здобув Осередок ім. ген. - хор. Т. Чупринки з Ню Йорку, здобувши 331 точку, друге місце Осередок ім. 30 червня в Йонкерсі (292 точки) і Осередок ім. полк. Є. Коновальця в Пассейку (74 точки). Згідно з інформаціями Команди, у Злеті взяло участь 14 Осередків СУМА.

Третій день Злету був призначений для вільних гор і забав та дозвілля, з чого радо користали молодші і старші. Біля паланок у гору вився сивий дим, молодь сиділа гуртами, дехто співав під звуки гітари, а члени Команди совісно переглядали забудування табору, шукаючи знищення, бо ж уже незадовго тут відбуватиметься спортова олімпіяда українських молодечих організацій і спортових товариств, а опісля Оселю знову виповнять голоси молоді, яка приїде на довге літнє таборування.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1976 РОКУ

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ В КВІТНІ 1976 РОКУ

Організатор	Відділ	Здобув членів	Сума забезп.
I. Одежинський	153	10	$ 19,00

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У КВІТНІ 1976 Р.

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у квітні	Разом у 1976 р. членів	на суму	АДД
	ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
1	Филядельфія	39	40	109	$ 175,000	10
2	Піттсбурґ	18	9	51	69,500	2
3	Шамокин	20	6	31	66,500	3
4	Аллентавн	11	3	14	23,500	1
5	Скрентон	9	—	4	10,000	—
6	Вилкс Бери	9	1	6	14,000	—
	Разом:	106	59	215	$ 358,500	16
	ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
	Балтимор	9	—	11	$ 25,000	2
	ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
	Ню Йорк		34	67	$ 116,500	7
2	Сиракюзи-Ютика	13	10	39	61,500	2
3	Рочестер	9	8	19	27,000	—
4	Трой	7	6	28	36,000	—
5	Боффало	9	6	15	62,000	6
	Разом:	72	41	168	$ 303,000	15
	ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
1	Нюарк	22	9	63	$ 139,500	8
2	Джерзі Сиnі	11	11	32	76,000	5
3	Перт Амбой	12	1	23	54,000	5
4	Пассейк	7	—	17	28,500	—
	Разом:	52	21	135	$ 298,000	18
	ОКРУГИ ІЛЛІНОЙ, МІЧИГЕН І ОГАЙО					
1	Чікаґо, Ілл.	35	22	72	$ 154,500	15
2	Детройт, Міч.	20	9	47	134,000	8
3	Клівленд, Огайо	20	6	31	95,000	9
4	Янґставн, Огайо	9	—	7	8,000	—
	Разом:	84	37	157	$ 391,500	32
	ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
1	Ню Гейвен, Конн.	19	5	30	$ 95,500	5
2	Бостон, Масс.	5	1	12	21,000	2
3	Вунсакет, Р. Ай.	6	2	10	37,500	3
	Разом:	30	8	52	$ 154,000	10
	ОКРУГИ ЗАХІДНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1	Центральна	6	12	13	$ 27,500	2
2	Міннеаполіс, Мінн.	7	1	6	16,000	2
3	Ст. Луїз, Мо.	6	—	—		—
	Разом:	19	13	19	$ 43,500	4
	Необ'єднані в Америці	20	2	16	$ 38,000	3
	ОКРУГИ КАНАДИ					
1	Торонто, Онт.	25	8	36	$ 120,500	9
2	Монтреаль, Квіб.	10	5	34	94,500	7
3	Ніяґара, Онт.	9	5	12	57,000	—
4	Захід Канади	18	1	16	82,000	5
	Разом:	62	19	98	$ 354,000	21
	Загальна сума:	454	200	871	$ 1,965,500	121

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У КВІТНІ 1976 РОКУ

Ч. В.	Організатор	Придбав у квітні	Сума забезпечення	АДД	Разом у 1976 р.
	Округа АЛЕНТАВН				
137	М. Колодруб	1	$ 1,000		1
147	І. Гуцайлюк	2	2,000		5
	Разом:	3	$ 3,000		
	Округа БОСТОН				
224	И. Їрха	1	$ 1,000		6
	Округа БОФФАЛО				
127	О. Бережницький	1	$ 5,000		2
304	Марія Гнатик	5	17,000	3 АДД	7
	Разом:	6	$ 22,000	3 АДД	
	Округа ЧИКАГО				
17	Я. Билень	2	$ 6,000	1 АДД	4
22	Олена Олек	6	18,000	3 АДД	12
114	М. Ткачук	2	2,000		5
131	Л. Боднар	1	5,000	1 АДД	2
220	П. Гут	2	8,000		4
221	Олена Карачевська	1	1,000		9
379	М. Семків	2	2,000		5
399	Р. Припхан	1	1,000		5
423	М. Лаба	1	1,000		1
452	Марія Сцібело	3	4,000		9
472	Стефанія Кочій	1	1,000		5
	Разом:	22	$ 49,000	5 АДД	
	Округа КЛІВЛЕНД				
102	М. Бобечко	1	$ 5,000		2
115	П. Бабич	1	1,000		1
240	М. Кіґічак	4	10,000	1 АДД	12
	Разом:	6	$ 16,000	1 АДД	
	Округа ДЕТРОЙТ				
75	В. Верещинський	1	$ 1,000		1
94	Р. Татарський	4	4,000		16
174	А. Слюсарчук	1	500		6
292	П. Федик	3	3,000		9
	Разом:	9	$ 8,500		
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	6	$ 11,500	1 АДД	11
170	Д. Дидик	2	2,000		
	Галина Гаврилюк	1	1,000		6
287	Данута Ясінська	1	3,000		
	Меланія Мілянович	1	5,000	1 АДД	4
	Разом:	11	$ 22,500	2 АДД	
	Округа МІННЕАПОЛІС				
385	Я. Карп'як	1	$ 1,000		3
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	2	$ 10,000	1 АДД	6
465	Текля Мороз	2	6,000	1 АДД	15
473	Віра Ваніт	1	1,500		5
	Разом:	5	$ 17,500	2 АДД	
	Округа НЮАРК				
3	Р. Слободян	1	$ 500		
	М. Сухорський	1	1,000		4
14	М. Отрок	2	3,000		6
340	В. Оріховський	5	8,500	1 АДД	18
	Разом:	9	$ 13,000	1 АДД	
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
12	В. Лучкань	1	$ 1,000		1
59	М. Галькевич	1	1,000		2
101	І. Гулич	1	10,000		2
254	В. Романишин	1	1,000		5
387	Ірена Олійник	1	5,000	1 АДД	7
	Разом:	5	$ 18,000	1 АДД	
	Округа НЮ ЙОРК				
5	М. Хоманчук	2	$ 2,000		5
86	І. Сєрант	2	2,000		8
130	Ю. Юрків	1	500		1
194	Е. Манацький	2	7,000		2
200	І. Пригода	1	5,000		6
204	В. Палідвор	1	500		4
327	А. Копистянський	1	2,000		5
450	Евстахія Мілянич	1	1,000		3
	Разом:	11	$ 20,000		
	Округа НІЯҐАРА (Канада)				
458	Д. Пищ	5	$ 30,000		7
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
372	О. Ярема	1	$ 5,000	1 АДД	5
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
32	М. Хомин	1	$ 1,000		5
83	А. Кушнір	2	3,000		4
128	М. Ґлова	2	2,000		2
153	І. Одежинський	4	10,000		5
162	М. Гаврилюк	5	13,000	2 АДД	15
173	П. Щерба	1	1,000		9
216	І. Одежинський	[illegible]	8,000		
	В. Одежинський	[illegible]	5,000		12
239	М. Ковальчук	1	1,000		3
245	М. Мартиненко	1	1,000		4
321	Д. Цюк	2	1,000		
	Ірена Фуґа	1	1,000		5
331	И. Романик	1	1,000		1
352	Я. Щербак	1	1,000		1
362	Ф. Петрик	1	500		7
375	І. Данківський	2	2,000		8
388	С. Шевченко	5	9,000		5
397	М. Нич	2	6,000		4
430	І. Одежинський	1	1,000		
	І. Кніґницький	1	1,000		3
	Разом:	40	$ 68,500	2 АДД	
	Округа ПІТСБУРҐ				
53	Д. Головатий	2	$ 3,000		6
56	П. Когут	1	1,000		9
96	Н. Драпала	1	1,500		3
113	І. Ярчак	1	1,000		7
120	В. Рефт	1	1,000		5
161	А. Джула	2	2,000		6
276	С. Іваницький	1	2,000		4
	Разом:	9	$ 11,500		
	Округа РОЧЕСТЕР				
36	Марія Ковальчук	2	$ 2,000		2
316	В. Гавриляк	4	5,500		5
367	В. Попович	2	2,000		6
	Разом:	8	$ 9,500		
	Округа ШАМОКИН				
31	М. Шток	1	$ 3,000		1
78	І. Петрунцьо	2	2,000		3
85	Т. Панько	1	1,000		4
164	Т. Вутрей	2	7,000	1 АДД	5
	Разом:	6	$ 13,000	1 АДД	
	Округа СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
38	С. Ґонза	3	$ 4,000		
	В. Оріховський	2	5,500	1 АДД	6
39	І. Пиндусн	1	1,500		4
121	В. Кобіто	2	2,000		13
283	Ю. Гавришків	2	1,500		3
	Разом:	10	$ 14,500	1 АДД	
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
407	В. Шаран	3	$ 3,000		3
432	Б. Зорич	1	1,000		8
439	В. Зацерковний	1	1,000		2
460	Р. Горнич	2	8,000		5
478	М. Ополько	1	10,000		4
	Разом:	8	$ 23,000		
	Округа ТРОЙ				
13	П. Шевчук	1	$ 3,000		4
57	М. Савків	1	1,000		4
191	В. Колодій	1	1,000		
266	В. Труфин	1	1,000		11
	В. Варшона	2	4,000		8
	Разом:	6	$ 10,000		
	Округа ВІЛКС БЕРІ				
29	Ольга Малищак	1	$ 5,000		1
	Округа ВІННІПЕҐ (Захід Канади)				
444	Л. Вовк	1	$ 40,000		5
	Округа ВУНСАКЕТ				
206	Л. Гардінк	2	$ 8,000	1 АДД	8
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА				
226	М. Кальба	6	$ 15,000	2 АДД	6
323	М. Білик	3	5,000		3
354	М. Війтик	1	5,000		1
355	С. Гасяк	1	1,000		2
356	О. Продивус	1	500		1
	Разом	12	$ 26,500	2 АДД	
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
79	А. Рудник	1	$ 1,000		3
257	А. Рудник	1	5,000	1 АДД	2
	Разом:	2	$ 6,000	1 АДД	

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ КВІТНЯ 1976 РОКУ ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Відділ	Здобув чл.	П. Ч.	Організатор	Відділ	Здобув чл.
1	В. Оріховський	353	22	7	М. Кіґічак	240	12
2	Р. Татарський	94	16	8	І. Чопко	271	12
3	М. Гаврилюк	162	15	9	Квітка Стецюк	25	11
4	Текля Мороз	465	15	10	В. Колодій	191	11
5	В. Кобіто	121	13	11	І. Одежинський	153	10
6	Олена Олек	22	12	2	О. Чабан	242	10

АНАТОЛІЙ ХАЙЛО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

мені підняв трубку і запитав:

— Що будемо робити з Хайлом? — Йому по телефону відповіли:

— Підождіть дві години.

І дійсно чере дві години прийшов якийсь то незнайомий мені молодий чоловік. Єгоров вийшов і залишив нас самих. Той показав мені папку з документами і сказав:

— Все це заготовлено на вас, але я знаю, що все це неправда. Я знаю вас, як хорошого спеціяліста по автомобілях, хорошого сім'янина, який любить правду, чесного чоловіка і глибоко віруючого християнина. Може і я вірю, — це не заборонено нашими законами. Ви знаєте, нам потрібні люди, такі як ви — чесні і глибоко віруючі, але щоб вони нам довіряли і чесно працювали для нас. Я пропоную вам сьогодні: залишайтесь у своїх переконаннях, але ви повинні співпрацювати з нами і виконувати наші доручення. Тоді всі ті зібрані на вас документи, будуть знищені і ви залишитись з родиною, а якщо ні — ми будемо вас судити.

Я запитався, що я повинен робити.

— Це дуже легко, нічого тяжкого тут немає. Ми постараємось, щоб у вас був авторитет серед братів (євангеликів-баптистів), але будемо вас просити стежити за тим чи іншим братом, що він робить, говорить, де буває, і доносити нам.

— Що вам доносити? Що ми підозріваємо брата як шпигуна, Але ж серед віруючих шпигунів немає; віруючі не стараютьсня бути між вами, перекручувати совєтські закони чи тероризувати людей. Брати цим не займаються, вони борються за свої права, проповідують правду про розп'ятого Христа і викривають вас у незаконних поступках. А шпигунів шукайте серед вас. Ви хочете, щоб я був Юдою? Юдою я не хочу бути, тому, що його дорога – загибель. Будучи на землі, він взяв шнурок і повісився. І всіх юд таке чекає і всіх відступників із-за страху або зависти, кінець такий...

Зайшов Єгоров і запитався:

— Намарно втратив майже цілий день.

— Ну, чого з ним возитися, прикінчимо прямо тут. Незнайомець відповів:

— Якщо ми його тут уб'ємо, то буде воняти на цілий світ. Якщо треба буде його убрати (усунути), то ми його уберемо так, що тільки вухами хлопне. Не таких убирали, і безслідно. — Він взяв газету і сказав Єгорову:

— Ви читали газету і перевіряли? Бачите, це нам не на руку. Треба, щоби його діти стали в школі найбільш відсталими, зробіть їх бандитами, тоді самі люди посадять його. — І тут же запитався мене:

— Де працює ваш син?

— На машинозаводі (це був 1971 рік).

— Все-таки устроїли. Скільки заробляє?

— Більше сотні...

...Після цієї розмови син приніс в получку 30 рублів. Він був огірчений і сказав:

— Чому мене репресують із-за тебе? Адже ж син за батька не відповідає. За що я страждаю. — Я відповів йому:

— Сину, чи мене переслідують за те, що я убивця? Злодій, посягающий на чуже добро? — Ні, за віру. — Правильно так Господь говорить: „Пронесуть ваше ім'я, як безчесне — радуйтесь". Так що не горюй, синок, і не встидайся свого батька".

...За якийсь час з сином Хайла — Анатолієм сталась майже ідентична справа, як з сином Бориса Антоненка-Давидовича — Євгеном. В зв'язку з цим в Україні поширюються чутки, що це починає бути засобом для КГБ у боротьбі з батьками. Подаємо в скороченні цей епізод з розповіді В. Хайла:

„...Пройшов деякий час. Вранці прийшла до нас незнайома жінка з хлопцем 20-ти років. Говорить:

— Нам треба бачити вашого сина.

— Його нема дома, поїхав у Горлівку за запасовими частинами для „Яви".

— Ви знаєте, що він знасилував мою дочку і побив її. Тепер вона лежить при смерті. Що будемо робити?

— Якщо він спосібний на таке, то визивайте скору (допомогу) і міліцію, нехай його забирають і розбираються самі. — Жінка відійшла, я пішов у хату, а моя жінка каже, що Толя спить у флігелю. Я побіг і завернув жінку і хлопця, закликав сина на двір і почав на нього кричати. Жінка знову почала говорити, а Толя каже:

— Це неправда. Я був у лісі, нас було 8 чоловік. Я з нею не був, чого ви до мене пристали. Вона каталася з Петькою на мотоциклі.

—А-а, ти будеш ще відмовлятися? Я зразу піду в міліцію, у мене там хороші знайомі, вони тобі повідбивають ребра і печінки, тоді ти не так заспіваєш".

...В містечку Красний Луч, де живе В. Хайло з родиною і де це все сталося, почалася погоня міліції за хлопцями. Матері обвинувачених хлопців пішли до дівчини, яка називалася Ірина Бєлкіна. В. Хайло дальше розказує:

„...коли зайшли, то побачили, що все це обман. Дівчина цілком здорова, тільки під оком синяк... На другий день я взяв хлопців і матерів, пішов з ними, щоби зробити очну ставку... Син запитав дівчину:

— Іра, я тебе бив?

— Ні.

— А насилував?

— Ні, ви мене не били і не насилували.

— Так, чому ж ти говориш, що бив і насилував?

— Я не говорила, це все мама, питайтесь її... Я нічого не знаю, питайтесь мами".

В. Хайлові вдалося записати на магнітофон розповідь хлопця Валерія Сичева, який побив дівчину з ревности і до чого признався. Після арешту хлопців, слідчий прийняв запис, зробили очну ставку, з чого виразно виходило, що у цілій справі син Хайла, Анатолій, взагалі не був замішаний, як і інші хлопці, деякі сини баптистів. Одному з хлопців слідчий прямо сказав: „Ми вам, баптистам, так зробимо, що ніякі докази не поможуть". Так і сталося. Суд був засекречений, але все одно біля будинку зібралося багато людей, яких міліція розганяла автоматами, пустивши чутку, що мовляв судять „дуже небезпечних злочинців-баптистів". Двом хлопцям дали по 9 років, а Анатолій Хайло дістав 8 років. Всіх відправили за Урал. В. Хайло подав скаргу, був у прокурора. Прокурор підвівся і сказав:

— Якщо підсудні невинні, то виходить Бєлкіна винна, але ми не можемо уважати совєтських дівчат брехунками.

Я зайшов до судді і сказав: „Ви беззаконно засудили наших дітей, самі возвели їм злочин. Хороше буде кіно, коли на Заході про це довідаються: нехай всі знають, який гуманний совєтський суд".

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ КВІТНЯ 1976 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Відд.	Місцевість	Здобув членів	П. Ч.	Відд.	Місцевість	Здобув членів
1	340	Нюарк, Н. Дж.	18	7	216	Філядельфія, Па.	12
2	94	Гамтрамк, Мич.	16	8	240	Клівленд, Огайо	12
3	162	Філядельфія, П.	15	9	271	Елмайра, Н. Й.	12
4	465	Лячин, Квібек	15	10	25	Джерзі ситі Н.Дж.	11
5	121	Ром, Н. Й.	13	11	191	Трой, Н. Й.	11
6	22	Чікаґо, Ілл.	12	12	242	Фраквілл, Па.	10

СТЕПАН ГАВРИШ,
головний організатор

ЗСА та СССР підписали договір щодо підземельних атомових випробувань

Вашінгтон/Москва. — У п'ятницю, 28-го травня, президент Джералд Форд і генеральний секретар КПСС Леонід Брежнєв рівночасно підписали договір щодо обмеження атомових випробувань для мирних цілей. Підписання відбулося в 10-ій год. ранку в столицях обох держав. Договір обмежує підземельні атомові вибухи до 150 кілотонн сили та встановляє процедуру для взаємної перевірки цих випробувань представниками ЗСА та СССР.

Обидві сторони дійшли до порозуміння щодо цього договору ще на початку квітня ц. р., але підписання було відложене аж до кінця травня. Деякі коментатори твердять, що президент Форд не хотів підписати договору в квітні, бо цей дещо контроверсійний договір міг пошкодити йому в кількох президентських правиборах. Білий Дім натомість твердить, що підписання було відкладене з „технічних причин".

Президент і державний секретар Генрі Кіссінджер вважають, що договір є „важливим кроком", бо перший раз в історії передбачує перевірку на совєтській території, на що Москва в минулому ніколи не хотіла погодитися. Однак речник уряду ЗСА підкреслив факт, що новий договір, точніше, провізія про взаємну перевірку, стосується тільки нуклеарних випробувань для мирних цілей, а не охоплює випробувань атомової зброї.

Як відомо, ще в 1963-му році підписано міжнародний договір, який забороняє будь-які атомові випробування в атмосфері, а дозволяє тільки підземельні. Багато країн вже ратифікували цей договір. Однак, Франція, Індія та комуністичний Китай відмовляються підписати його.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 1.

Л. Сисин, Гарфілд	$ 40.00
Т. Гайдукевич, Флинт	30.00
Р. Слободян, Елизабет	27.00
В. Катрич, Фріголд	20.00
А. Мініссале, Джерзі Сиnі	20.00
М. Семанків, Гартфорд	20.00
М. і З. Стефанишин, Ню Йорк	20.00
Л. Х. Щур, Лондон	20.00
А. Вумбак, Едмонтон	15.00
Д-р І. Павлічка, Філядельфія	15.00
Радіопрограма, „Пісня України", Торонто	15.00
І. Віллія, Картерет	10.00
І. Воднарчук, Торонто	10.00
І. Ванчицька, Філядельфія	10.00
Ю. Т. Васлій, Гаррісбурґ	10.00
А. Вацлавський, Форест Гіллс	10.00
В. Гвозда, Каміллюс	10.00
Д. Гривняк, Ірвінґтон	10.00
В. Запаранюк, Ютика	10.00
С. Карваш, Елизабет	10.00
С. Касіян, Чікаґо	10.00
Н. Макаревич, Ню Йорк	10.00
И. Ярема, Н. Плейнфілд	10.00
М. Яремчук, Рочестер	10.00
Український Конґресовий Комітет Америки, Сиракюз	8.50
Т. Моторний, Вашінґтон	7.50
О. Головко, Стетин Айленд	7.20
С. Лехновський, Кергонксон	7.00
М. Мельникович, Асторія	5.20
Б-во Пресвятої Тройці, Відд. 320, Балтімор	5.00
К. Варварів, Париж, Франція	5.00
І. Гринишин, Лонґ Айленд Сиnі	5.00
В. Грицик, Ню Йорк	5.00
М. Дзядів, Джерзі Сиnі	5.00
Г. Магаріне, Вруклин	5.00
Т. і О. Павлик, Асторія	5.00
Е. Піндінчук, Скарборо	5.00
Р. Раковський, Бронкс	5.00
Ю. А. Савдик, Монтреаль	5.00
С. Серабин, Лонґ Айленд Сиnі	5.00
М. Солод, Лебанон	5.00
А. Юриняк, Міннеаполіс	5.00
М. Греско, Ст. Луіс	4.00
І. Дорожовський, Мотреаль	4.00
П. Вазилевський, Ріджвуд	3.00
П. Німировський, Ню Йорк	3.00
М. Романенко, Вронкс	3.00
Н. Стефанів, Філядельфія	3.00
П. Гула, Чікаґо	2.50
М. Кісь, Сен Бруно	2.50
И. П. Сінкотський, Вронкс	2.50
М. Врикович, Монтреаль	2.20
П. Винницький, Ветлегем	2.20
К. Горбачевська, Мнотреаль	2.20
І. Гавур, Кент	2.20
І. Кутко, Чікаґо	2.20
В. Чайка, Говкінс	2.20
Н. Штогрин, Глендейл	2.20
А. Яцюк, Детройт	2.20
В. Вахір, Ню Йорк	2.00
Н. Галізів, Чікаґо	2.00
І. Гладилович, Монтреаль	2.00
Л. Гуменюк, Лонґ Айленд Сиnі	2.00
К. Гуральний, Ню Йорк	2.00
А. Демченко, Вайон	2.00
О. Кміцикевич, Перу	2.00
М. Кобилянський, Лонґ Айленд Сиnі	2.00
І. Козак, Вестерфілд	2.00
С. Кулик, Вронкс	2.00
І. Мартинович, Вашінґтон	2.00
І. Малко, Валтимор	2.00
М. Романчук, Стайвесант	2.00
Г. Рябокін, Ст. Пол	2.00
М. Сверида, Рочестер	2.00
А. Федун, Елизабет	2.00
М. Франківський, Вест Роксбурі	2.00
В. Гошовський, Вронкс	1,20
А. Цвях, Асторія	1.20
Е. Шкурат, Монтреаль	1.20
Н. Н., Чікаґо	1.00
Н. Н. Кліфтон	1.00
І. Стусик, Вруклин	1.00
В. Чавс, Джерзі Сиnі	1.00

ЛИСТА, Ч. 2.

Централя Укр. Кооператив, Чікаґо	$ 50.00
И. Гальчак, Асторія	15.00
А. Яворський, Гартфорд	15.00
В. Ковальський, Нюарк	10.00
Д. Козаченко, Детройт	10.00
Д-р М. Логаза, Сиракюз	10.00
К. Воковец, Гарфілд	5.00
Ю. Вук, Пассайк	5.00
І. Бутинес. Елизабет	5.00
Н. Гаврилюк, Асторія	5.00
В. Гнідий, Філядельфія	5.00
В. Головінський, Вудгейвен	5.00
М. Гунчак, Глен Спей	5.00
Д-р А. Гудзяк, Сиракюзи	5.00
В. Дучинський, Клівленд	5.00
Т. Елиів, Лонґ Айленд Сиnі	5.00
В. Івасютин, Йонкерс	5.00
А. Заброський, Вервин	5.00
М. Т. Занко, Вунтон	5.00
І. Клебан, Картерет	5.00
А. Крупська, Асторія	5.00
І. Кузь, Пассейк	5.00
М. Кушнір, Рівергед	5,00
Д. Максимчук, Філядельфія	5.00
І. Матис, Чікаґо	5.00
Д-р Я. Очеретько, Врістоль	5.00
Д-р Д. Павлишин, Клівленд	5.00
Г. Прус, Седл Врук	5.00
С. Гондович, Ню Йорк	500
А. Семотюк, Джерзі Сиnі	5.00
Г. Семчишин, Гартфорд	5.00
І. Скробач, Олін	5.00
В. Снігурович, Чікаґо	5.00
И. Соломчак, Асторія	5.00
В. Ю. Стець, Ню Йорк	5.00
О. Стороженко, Філядельфія	5.00
Н. Л. Хойнацька, Овк Форест	5.00
І. Худик, Асторія	5.00
З. Чайковська-Ді Воно, Вронкс	5.00
Д-р Т. Чуй, Рокі Гилл	5.00
С. И. Шевкун, Юніон	5.00
С. Щеснюк, Ню Йорк	5.00
С. Яц, Рокавей Парк	5.00
С. Віловус, Стетен Айленд	3.00
М. Гринич, Чікаґо	3.00
І. Котожанський, Ню Йорк	3.00
Т. Орел Норт Верґен	3.00
Д-р Я. Панчук, Чікаґо	3.00
О. Підгайний, Ню Йорк	3.00
Е. Піндічук, Скарборо	3.00
М. Сосяк, Йонкрес	3.00
О. Стовба, Парма	3.00
П. Теребецький, Маспет	3.00
І. Худий, Лонґ Айленд Сиnі	3.00
А. Штанько, Лонґ Айленд Сиnі	3.00
В. Воляк, Гартфорд	2.50
М. Когут, Чікаґо,	2.50
А. Прунько, Філядельфія	2.50
І. Шоркий, Лонґ Айленд Сиnі	2.50
Т. Вала, Воффало	2.00
Р. Вілинський, Ню Йорк	2.00
І. Вішко, Савона	2.00
Ю. Бойчук, Даймонт Пойнт	2.00
Ю. Врезінська, Праттобурґ	2.00
Н. Гафткович, Гартфорд	2.00
М. Гентош, Делянo	2.00
І. Гнатів, Йонкерс	2.00
І. Грицковян, Кенмор	2.00
П. Дашко, Чікаґо	2.00
І. Демків, Асторія	2.00
А. Дмитріюк, Словн	2.00
П. Кіра, Лігайтон	2.00
І. Коваль, Вріджпорт	2.00
А. Куземка, Лонґ Айленд Сиnі	2.00
П. Курілець, Гартфорд	2.00
М. Куpляк, Воффало	2.00
І. Мигалюк, Ню Йорк	2.00
Д-р Ф. М. Наумик, Філядельфія	2.00
С. Омеляненко, Ню Йорк	2.00
С. Писарчик, Шелтон	2.00
С. Рабкевич, Клівленд	2.00
А. Реминовський, Ню Йорк	2.00
М. Рокецький, Вет	2.00
С. Романків, Гартфорд	2.00
М. Сірий, Вайон	2.00
В. Стельмах, Глестонбурі	2.00
М. Тимків, Філядельфія	2.00
В. Хоміцький, Лейк Кармел	2.00
Я. Ставнича, Лонґ Айленд Сиnі	1.95
В. Веселий, Гартфорд	1.10
З. Антоняк, Стейт Колледж	1.05
Г. Вілинський, Ню Йорк	1.00
І. Вілоус	1.00
М. Головатий, Чікаґо	1.00
А. Данилюк, Гартфорд	1.00
С. Загнійний, Лонґ Айленд Сиnі	1.00
І. Каташівський, Гартфорд	1.00
П. Корейко, Річмонд Гілл	1.00
Г. Коцибала, Кротон он Гадсон	1.00
Ф. Ф. Стубан, Сейкор	1.00
І. Франко, Вронкс	1.00

Високе відзначення д-ра К. Лисика

Саскатун, Саск. — Д-р Кеннет Лисик, від 1972-го року заступник генерального прокуратора на провінцію Саскачеван, був найменований на ректора Правничої школи університету Британської Колюмбії і обійме цей пост, починаючи від 1-го липня цього року.

Уродженець міста Вейбурн, Саск., д-р Лисик здобув вищу освіту в університеті МекҐілл в Монтреалі, в Саскачеванському і Оксфордському університетах. Він був прийнятий до Адвокатської палати Саскачевану в 1959-му році і Британської Колюмбії в 1965-му році. Після закінчення правничих студій, д-р Лисик викладав право спершу на університеті Британської Колюмбії, а опісля був професором права в Торонтонському університеті. Спеціяліст державного права, д-р Лисик під час своєї чотирирічної каденції на пості заступника провінційного генерального прокуратора віддав справами юридичної адміністрації і дораджував урядові в справах державного права.

ФРАНКОВА ПОЕМА...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

них поневолених землях і всюди у вільному світі, де не сміє бути „відступників", і це не повинно бути стиду „працювать на рідній ниві", бо ця наша „рідна нива" є у всіх країнах нашого поселення, де ми можемо працювати і для себе у вільному світі.

А. Крушельницький в книжці про поезію І. Франка писав, що Мирон вмер тоді, коли він (о півночі на бенкеті) у своїй гордості твердив, що „вдивлений у нього люд піде до певної перемоги", він впав не від кинджала і не від меча, а від слова, що „пихою диха".

Поема „Похорон" написана 1898 р., рік раніше автор писав статтю про Міцкевича і його Конрада Валенрода, тоді ж написав він і статтю „Nieco o sobie samym", в якій гостро картав українську інтеліґенцію в Галичині. Його настрій проявлявся і в поемі „Похорон", де Франко осуджує зраду Мирона і закликає до праці „на власній ниві", що він сам робив ціле своє життя*.

[1] Це короткий зміст доповіді в Літ.-Мист. Клюбі в Ню Йорку в дні 21-го травня.

Баль Дебютанток СУМА в Ню Йорку

На знімці зліва: (Дебютантки з ескортами), стоять в першому і другому рядах: Катерина Чорна — Юрко Попович, Христина Поліщук — Тарас Лукіянчук, Марійка Юрах — Андрій Горбачевський, Ірина Квасній — Богдан Твердовський, Катруся Грицак — Йосиф Кріса, Гільдеґард Минг — Іван Крутій, Ольга Юречко — Стефан Стубан, Мирослава Муха — Володимир Клоків, Богданна Походай — Андрій Юзенів, Анна Лещук — Ілярій Ганчук, Дарія Коханська — Павло Калина, Дануся Химера — Ричард Станський, Стефанія Назаркевич — Юрій Гой, Іванка Войціх — Володимир Плішак, Люся Тицька — Михайло Лащук, Петруся Госонець — Михайло Мулик, Зоряна Дашавець — Михайло Шпигульський, Джосифін Минг — Михайло Гбур, Христя Баб'як — Володимир Кіра, Стефанія Дідоха — Олег Лазірко, Ліда Квасній — Іван Дорош, Оксана Харук — Ігор Лодзюк. Сидять зліва: Ігор Длябога — аранжер балю, Стефа Грицковян, інж. Мирослав Шміґель — голова ГУ СУМА, Марійка Барна — член комітету, мґр Омелян Коваль — голова ЦУ СУМ, Євгенія Кузьмович — аранжер балю, Корнель Василик — голова Комітету Балю Дебютанток.

Весна є однією з найкращих пір року: весною розвивається уся рослинність — назустріч літу. Молодість — це також найкраща пора у житті, зокрема у віці поміж 15 до 19-ти років. На протязі чотирьох років безжурного життя, молодь живе рожевими мріями свого майбутнього.

Провідники українських молодечих організацій мають велику заслугу перед українською зорганізованою молоддю, що влаштовують щорічно зустріч української молоді, баль-дебютанток. На таких зустрічах-балях здійснюються мрії молоді. Дівчата вперше виступають із своїми вибраними хлопцями перед своїми батьками та перед українською публікою. Такі балі молоді відбуваються по всіх більших осередках СУМА.

Баль дебютанток відбувся в Ню Йорку, 14-го лютого, в готелі Статлер Гілтон. В ньому взяло участь 22 дівчини з осередку Ню Йорку й околиці. Цей дебют мав особливе значення, бо на ньому були присутні: голова Центральної Управи СУМ мґр Омелян Коваль (Бельгія), голова Виховної ради СУМ д-р Стебельський (Канада), заступник голови Центральної Управи СУМ мґр Теодор Буняк, голова Дружинників Центральної Управи Шубер (Німеччина), голова Крайової Управи СУМ Ярослав Заяць (Канада), та голова Головної Управи СУМА інж. Мирослав Шміґель.

Аранжерами програми були Ігор Длябога та Євгенія Кузьмович, які чергувалися у веденні програми.

Голова осередку СУМА в Ню Йорку, Корнель Василик, представив присутнім голову Центральної Управи СУМА, мґра О. Коваля та почесних гостей. Мґр Коваль в привіті сказав: „Це велика рідкість у моєму життю бачити таких красунь сумівської родини". Після коротких промов вище поданих представників Головної Управи, для дебютанток почалась вже давно - вимріяна й весела забава, яка тривала до години 3-ої ранку.

Програму Балю дебютанток підготовив Комітет в складі: голова — К. Василик, І. Длябога, Є. Кузьмович, М. Прятка, П. Когут, С. Грицьков'ян, М. Барна, М. Шаркевич, та Н. Костик.

Ірина Квасній

Накрутили фільм про XXV з'їзд КПСС

Москва. — Центральна Студія документальних фільмів випустила минулого тижня фільм про XXV з'їзд Комуністичної Партії Совєтського Союзу назвавши його „З'їздом творців". Повідомляючи про це, газети „Правда", „Известия" й інші, а за ними республіканська преса в Україні відмічують, що фільм „у яскравій публіцистичній формі розповідає про титанічну діяльність ленінської партії, спрямовану на побудову комуністичного суспільства". Очевидно, кадри фільму в першу чергу відобразили виступ генерального секретаря ЦК КПСС, а тепер „маршала Совєтського Союзу Леоніда Ілліча Брежнєва і його марафонську промову у якій він, за совєтською пресою, „висунув величну програму дальшого будівництва комунізму в СРСР і визначив головні напрямні внутрішньої і зовнішньої політики КПРС". Кінокадри включають також виступи з трибуни з'їзду представників закордонних комуністичних партій, які, мовляв, „дають високу оцінку послідовній миролюбній політиці КПРС і Радянської держави". Нічого в замітці не говориться про виступи тих комуністичних лідерів, зокрема Франції, Італії і Румунії, які домагалися більших прав і висловлювали бажання „маршувати до комунізму власними шляхами і під власними прапорами". До фільму долучено кадри про „успіхи і чудові завершення трудівників п'ятирічок, про їх подарунки XXV з'їздові, про спуск на воду гігантського атомохода „Сибирь" і нові кілометри сталивих колій будівників БАМ-у".

ДРЕВНІЙ КИЇВ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

дили, що в Києві зрубне будівництво знали вже в X ст. і воно співіснувало разом зі землянковим і напівземлянковим; а Поділ став торговельним і ремісничим осередком сто років раніше, на переломі IX-X ст. Але їх аргументи не переконували прихильників „напівземлянкового" Києва. Щойно відкопання півсотні зрубів перекреслило „напівземлянкову" теорію, а відкриття садиби багатого купця-чужинця з першої половини X ст. встановило, що Поділ таки на переломі IX-X, а не X-XI, встановився як торговельний центр міста. Концепція напівземлянкового" Києва IX-XIII ст. колідує теж з найновішими відкриттями про його початки. Є три теорії - концепції про час постання Києва. Перша і найстарша каже, що Київ постав після того, як на Київських горах закріпилися Аскольд і Дир, тобто після 862 року. Ця теорія може б і виправдала „напівземлянкову" концепцію Києва IX-XIII ст., бо справді сто років у тому часі замалий час, щоби розвинути навіть примітивний спосіб будови жител землянкових і напівземлянкових та створити новий вищий рівень дерев'яного будівництва. Але її зовсім заперечили останні відкриття зрубних будівель першої половини X ст. на Подолі.

Друга теорія, — нині в науці загальноприйнята, — початки Києва в'яже з Києм. Сьогодні вже немає сумніву, що леґендарний перевізник через Дніпро Кий — це історична постать. Був це могутній слов'янський князь - володар Полян, який ходив походом над Дунай, де навіть „зрубив" - побудував малий город. Про його могутність говорить факт, що Кия з почестями володаря приймав гордий „ромейський" - візантійський імператор. Його діяльність припадає між 60-ми роками УІ ст. і 30-ми роками УІІ ст. Власне теорію „Київ Кия" вповні підтвердили розкопи на Подолі 1972-1974 рр., і вони вказують що за триста років, від половини УІ до половини IX ст. у Києві розвинулася висока дерев'яна архітектура. Є ще третя концепзія т. зв. протокиївська, яка початки Києва переносить на початки християнської доби, але не маємо доказів на безперервне його існування аж до часів Кия, а розкопані поселення на київських горах можна вважати радше передвісниками Києва.

Подільські відкриття є справді вирішальними в історії Києва, бо вони підтверджують правдивість концепції початків Києва Кия і пересувають їх три сторіччя взад, з половини IX на половину УІ ст.

На маргінесі звідомлень і заключень з розкопків на Подолі 1972-1974 років хочеться згадати, що початки англосакського Лондону (Англія) припадають на першу половину У ст. по Хр. Правда, 43 р. по Хр. римські леґіони заснували Лондініюм Авґуста, але це була спершу оселя, а опісля фортеця римлян — окупантів, які на початку У ст. мусіли залишити Англію, а на їх місце прийшли ґерманські племена англосаксів. Ще нині невідомо, коли точно англосакси опанували Лондініюм Авґуста — Лондон, якого мешканці ще довго жили стилем римських леґіонів чи радше римлян.

Замість квітів на могилу

д-р Теодозії Туни-Надраґи

яка згинула трагічно у Львові — складають суму 20.00 долярів на цілі НТШ в ЗСА

Йонкерс, Н. Й. Панство Оксана і Роман ЧАВС

У пам'ять Дорогого і Незабутнього МУЖА

інж. Федора Савчука

воїна АУНР складає суму 50.00 долярів на цілі НТШ в ЗСА

Миллвилл, Н. Дж. Д-р Євгенія САВЧУК

З НАГОДИ ВІДЗНАЧУВАННЯ

25-річчя існування

складає суму 100.00 долярів на цілі НТШ в ЗСА

Книгарня АРКА

Ярослав Пастушенко — Роман Поритко

Ню Йорк, Н. Й.

✝

АННА з КОЛІСНИКІВ РУДА

довголітня вчителька і завідувачка шкіл у Зборівському повіті, упокоїлася в Бозі 29-го травня 1976 року в Боффало, Н. Й.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 1-го червня 1976 р., на цвинтар Святого Хреста в Лакавані, Н. Й.

ЛЕСЯ ЛИСАК — дочка

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

Незабутнього ЧОЛОВІКА

бл. п.

ФЕДОРА МАРКОВИЧА БРАЖНИКА

буде відправлена

ПАНАХИДА НА МОГИЛІ ПОКІЙНОГО

на УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ в С. БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

в понеділок, 7 червня 1976 р.

о год. 11-ій ранку.

Дружина ОЛЕКСАНДРА

ПОДЯКА

Після важкої недуги відійшов з волі Всевишнього у Вічність на 61-му році життя наш Незабутній МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

МИКОЛА ОЛІЙНИК

Сповнені глибокого смутку і туги, хочемо цією дорогою подякувати Всім, хто облегшив наше невимовне горе.

В першу чергу наша щира подяка отцям духовним: деканові о. д-рові Волошинові за уділення тайни св. Причасти, а пароховi о. Маковi за тайну Маслосвяття, за всі похоронні відправи та за глибоке змістом прощальне слово під час Заупокійної Св. Літургії. О. ігуменові д-рові Ґавлічеві ми дуже зобов'язані за добру згадку про Покійного на радіогодині, о. Христофорові з церкви св. Юра в Ню Йорку та проф. Іванові Хоминові, диригентові хору тієї ж церкви, в якому співав Покійний, за прибуття на цвинтар у Бавнд Бруку, за співучасть у похоронних відправах, зокрема п. Хоминові за прощальне слово під час тризни. Ми щиро вдячні п. Іванові Хоманчукові, що прощав Покійного над відкритою могилою від керґонксонської української громади та перевів збірку на церкву в Керґонксоні. Дякуємо дякам пп. Степанові Орловському та Євгенові Гусакові, що безкорисно причинилися своїм співом до звеличання похоронних обрядів.

Велика наша подяка шановним лікарям д-рам Бейберові та Ничасві, що перевели операцію, а безмежна вдячність моєму братові д-рові Іванові Новаківському та його дружині, братовій Євдокії, які три місяці безустанно опікувалися Хворим, прийнявши Його в свій дім. Ніколи не забудемо тієї справжньої дружби, що її виявив нашому Покійному, Іван Цимбал. Від початку хвороби до самих останніх хвилин у шпиталі не було дня, в якому п. Іван не відвідав би Хворого і не приніс Йому щирої розради. Ми неспроможні віддячитися нашим дорогим сусідам п-ву Барусевичам, що кожної хвилини готові були нести нам поміч і наче рідні ставились до Хворого до останньої хвилини Його великого терпіння. Дякую моїй сестрі Євдокії і шваґрові Іванові Мартинів, що приїздили відвідувати Хворого і завжди мали для Нього теплі слова розради, на які Він так чекав і приймав з вдячністю.

Наша сердечна подяка 89 Відділові СУА і Братству св. Володимира при церкві Пресвятої Трійці в Керґонксоні за приготування тризни, нашим співпарохіянам за численну участь у похоронних відправах. Багато з них прибули на цвинтар у Бавнд Бруку, хоча це був робочий день. Над усе ми вдячні за численні св. Літургії жертвовані за спокій душі Покійного, за такі сердечні вислови співчуття з нами в нашому горю — усно, листовно, чи телефонічно. Імена усіх Вас залишаться глибоко-глибоко в наших серцях.

ОЛЬГА — дружина
Д-р РОМАН КАРПИНЕЦЬ з родиною — пасерб
Ближча й дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність дня 10-го травня 1976 року наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і БАТЬКО

бл. п.

МИКОЛА БІЛАН

Цією дорогою складаємо щиру подяку Всім, що віддали нашому Найдорожчому Покійникові останню прислугу, як рівнож Тим, що поспішили до нас із поміччю й висловами співчуття в хвилях нашого глибокого смутку.

Сердечно дякуємо Високопреподобним Отцям за участь у похоронних відправах, а іменно: Впр. о. Йосафатові Кузьм'якові, ЧСВВ, Впр. о. крилошанинові Любомирові Мудрому та Впр. о. Христофорові Войтині, ЧСВВ, за відправлення Панахид, а Впр. о. Севастіянові Шевчукові, ЧСВВ за переведення похорону зі Службою Божою, а відтак відпровадження Покійного на Вічний Спочинок.

Зокрема сердечно дякуємо пароховi й ігуменові, Впр. о. д-рові Володимирові Ґавлічеві, ЧСВВ за проголошення на радіопрограмі в теплих словах сумної вістки про смерть Покійного.

Впр. о. Х. Войтині, ЧСВВ дякуємо за часті відвідини з Пресв. Тайнами продовж кількалітньої недуги Покійного, рівнож Впр. о. С. Шевчукові за відвідини Покійного в час останнього періоду Його недуги, за молитви над умираючим та повну духовної потіхи прощальну проповідь у церкві.

Проф. Романові Чубатому щира подяка за дружню надгробну промову та за прощальне слово під час скромної тризни.

Зокрема сердечно дякуємо членкам Марійської Дружини за спільне відмовлення Вервиці при домовині, як теж за їхні молитви, що їх складали на руки Пречистої Діви продовж довгої й тяжкої недуги Покійного.

Особливо ж вдячні ми за надсподівано численні Служби Божі, жертвовані за мир душі Покійного, як теж щиро дякуємо Тим, що замість квітів на Його могилу зложили свої жертви на церковні чи добродійні цілі.

Хай Господь нагородить Усіх своїми щедрими Ласками!

Дружина ІВАННА
Син ОЛЕКСАНДЕР з дружиною МІНОДОРОЮ

Пам'яті о. Павла Теодоровича

Трой, Н. И. (І. Д.) — На сам Великдень нового стилю, 18-го квітня ц. р. тут у тройській лічниці на 79-му році життя помер, після довшої недуги парох української католицької Свято-Покровської парафії, св. п. о. Павло Теодорович.

Увечір 20 квітня у похоронному заведенні Ліги парох української православної Свято-Миколаївської парафії, о. Іван Куліш відправив панахиду та сказав зворушливу проповідь. Увечері 21 квітня, в церкві св. Покрови Пречистої Діви Марії, похоронні обряди відправили оо.: пралат К. Прийма, крил. В. Андрушків, крил. Я. Шуст, крил. Б. Смик, І. Давидович, А. Назаревич, М. Мищишин, крил. Л. Мудрий, д-р В. Бойсак, Т. Гуманицький. Прибув о. П. Карбовський, кол. парох Трой. Службу Божу й останні похоронні обряди відправили оо.: монс. Ст. Хрепта в заступстві Стемфордського Владики Иосифа Шмондюка, пралат К. Прийма, монс. В. Середович, крил. В. Андрушків, що попрощав його, крил. Б. Смик, о. І. Давидович, А. Назаревич, М. Мищишин, Р. Бялецький, д-р В. Бойсак, крил. Л. Мудрий. Прибув о. Т. Данусяр. Про життя й заслуги Покійного проповідав о. крил. В. Андрушків, що попращав його, як зразкового священика — патріота. Похоронено його на кладовищі української католицької парафії в Коговсі, де відспівано стрілецьку похоронну пісню „Видиш, брате мій". Після похоронів відбулася тризна в залі Українського Народного Дому в Трой при участи 120 осіб. Відкрив її Василь Боднар, що запросив о. крил. В. Андрушкова бути господарем поминок, а цей попросив о. монс. Ст. Хрепту сказати молитву. Відтак промовляли: о. М. Мищишин, о. І. Куліш, Р. Гарасимяк від Відділу УККА та УНС, о. монс. Ст. Хрепта, мгр Тетяна Дурбак від 114 Відділу СУА, Василь Коцур від Церковного Комітету, тростистів і Відділу „Провидіння", о. монс. В. Середович, Іван Дурбак від земляків-подолян, Братства УСС, українських ветеранів і Пластової Станиці. Вкінці о. Іван Давидович з Чікаго, зять Покійного, подякував від родини всім священикам, представникам товариств і парафіянам, потім о. В. Андрушків відмовив молитву. Піснею „Христос Воскрес" закінчено поминки.

Покійний народився у священичій родині о. Миколи й Любови з дому Охримович у Трибухівцях, повіт Копичинці, 8 червня 1897 р. Всі чотири сини були священиками: о. Епіфаній ЧСВВ, о. Евстахій, о. Петро ЧСВВ і о. Павло. Три доньки: Анна, Моніка і Иосафата, були монахинями - василіянками на провідних становищах. Молодий Павло закінчив гімназію у Львові у 1914 р., у 1915 р. вступив у Львові до духовного семінара, однак скоро потім вступив до УСС, будучи там старшиною. Весною 1918 р. перейшов на Велику Україну, де залишився як старшина Запорізької дивізії. Брав участь у боях, був ранений. Осінню 1920 р. його інтерновано у табор полонених в Александрові Куявському, звідки вдалося йому виїхати до Відня і до Югославії. Преосв. Дионісій Няраді прийняв його до семінарії в Дякові, висвятив 1923, призначивши його парохом Дев'ятина в Боснії в 1924 р. Одружився з Вірою Хижняк, мав 5 дітей: Оксану, Юрія, Марію, Ірину й Ольгу. Тому що не було там української школи, вернувся в Галичину в 1932 р., став парохом Ріпнева, пов. Кам'янка Струмилова. Весною 1944 р. виїхав у Німеччину, в 1947 р. приїхав до Америки. Тут став сотрудником у Вотервліті, Н. И., 1949 р. виїхав до Філядельфії, де душпастирював 8 років, потім вернувся знов до Вотервліту. 3 січня 1970 р. став парохом у Трой. У 1973 р. Свято-Покровська парафія відзначила 50-річчя священства свого о. пароха. Від листопада 1975 р. нездужав, вкінці 18 квітня помер, залишивши у смутку свою велику родину: вдову, 5 дітей, синову й зятя, 12 внуків і 9 правнуків, та дальших свояків.

Покійний відзначався хрустальним і простолінійним характером, був зразковим священиком - громадянином і патріотом, добрим батьком і дідусем, вимагаючим і суворим для себе, вирозумілим для інших. Був соборником одружився з киянкою, утримував найкращі взаємини з парохом української православної церкви у Трой, о. І. Кулішем, чим причинився до співпраці обох українських парафій у цьому місті. Був головою Товариського Суду Об'єднання українських ветеранів Олбанської округи. Активно підтримував наш патріярхальний рух. Був членом 191-го Відділу УНС у Трой. Зокрема опікувався нашою молоддю, дав стипендію одному студентові богословії. Тому тройська парафія з жалем і смутком відпровадила його на місце вічного спочинку.

СПОРТ

СЛАБИЙ СТАРТ „ЛЕВІВ" — ЧІКАГО У ВЕСНЯНОМУ СЕЗОНІ

„Леви" — „Кікерс" 0:1
„Леви" — „Теннерс" 1:1
„Леви" — „Хорвати" 0:0

Здобувши першенство Індор - турніру, „Леви" приступили до лігових розгривок Вищої Дивізії в ослабленому складі. Шефер і Ґрін відійшли до професійної ліги, Рой контужений, а Андрущишин дискваліфікований. Потерпіла найбільше лінія атаку і „Леви" у трьох змаганнях стрілили тільки одні ворота. Вправді, здобули в тому часі 2 точки ,але це завдяки добрій обороні, яка у трьох змаганнях допустила до втрати тільки двох воріт. Відмолоджений склад дружини ще не зіграний. Бракує йому рутини. Із „Кікерс" грали досить хаотично, під воротами противника розгублювались. Багато краще заграли із „Теннерс". Стрілили одні ворота і мали добрі нагоди стрілити ще кілька більше. Вирівняння прийшло в 4-ій хвилині перед кінцем змагань, коли воротар випустив м'яч, а ворожий напасник добив його до порожних воріт. Ці змагання „Леви" повинні були виграти, бо майже цілий час мали перевагу у грі.

Досить добре заграли „Леви" із минулорічним першуном „Хорватами", головно у першій половині. Уже в 4-тій хвилині гри Кіпка здобув ворота з вільного стрілу, однак суддя цього не признав, бо вільний мав бути посереднім стрілом. „Леви" атакують, мають кілька можливостей здобути ворота. В одній ситуації наш атаковець у 28-ій хв. гри опинився сам-насам із воротарем противника, однак стріляє просто йому в руки. Початково у другій половині хорвати перебирають ініціятиву, однак їхні атаки ліквідує наша оборона, а головно добрий воротар. „Леви" знову під'їжджають під ворота противника, але без успіху. В тому часі мають „певну" позицію здобути ворота. У 17-ій хв. гри другої половини, воротар випустив сильний стріл а наш атаковець переніс м'яч понад поперечку до порожних воріт із кількох кроків. У дальшій грі намагання обох сторін залишилися без успіху і змагання закінчилися ремісовим вислідом.

Відрадним явищем є те, що у молодих змагунів видно запал і охоту до гри. При належнім тренінґу можна буде вкоротці сподіватися від них добрих успіхів.

Провідник дружини: Анатолій Гординський.

Роман Б. Припхан

Відбулися чергові наради управи СУАСТ-Схід

Дня 29-го квітня в домі УСВТ „Ч. Січ" в Нюарку відбулися чергові важливі наради нової Управи Союзу Українських Спортових Товариств Східніх ЗСА, головною темою яких, було прийняття нового правильника відбиванкових першостей СУАСТ-Схід та проведення цьогорічних Спортових Ігрищ Українських Центральних Молодечих і Спортових Організацій.

Учасники нарад, представники спортових організацій і товариств, що були обрані до Управи СУАСТ-Схід докладно розглянули запропоновані точки правильника та після вичерпних дискусій над ними, прийняли його одноголосно.

Новий правильник відбиванкових першостей СУАСТ-Схід після його виготовлення секретарем Управи, одержать усі спортові осередки і товариства, які братимуть участь в турнірах.

Зупиняючись на черговій точці, цьогорічних Спортових Ігрищ, що визначені на 19-20-го червня ц. р., учасники нарад одностайно схвалили пропозицію представників СУМА, щоб в цих Ігрищах брали участь юні спортовки і спортовці до 18-го року життя. Вийнятково в цьому році з огляду на це, що відбиванковий турнір буде турніром СУАСТ-Схід в ньому зможуть брати участь теж жіночі і чоловічі дружини. Одноголосно рішено теж, що починаючи від цьогорічних Ігрищ їх проводитиме Управа СУАСТ-Схід при співпраці з усіми зацікавленими молодечими організаціями. В дальшому ході нарад затверджено повний склад Управи СУАСТ-Схід, як слідує: Голова — Юрій Храневич (Ч. Січ), 1-й заст. і орг. реф. — Б. Сірий (Тризуб, Філ.), 2-й заст. — Є. Гановський (СУМА), секретар — Л. Білик (Пласт), скарбник — М. Яворський — заст. О. Напора (Ч. Січ), пресовий реф. — О. Твардовський (Ч. Січ). Ланкові: коп. м'яч — Р. Глушко (СУМА), відбиванка — А. Лапичак (Ч. Січ), теніс — Ю. Савчак (Тризуб), наст. теніс — О. Крих (Тризуб), легка атл. — О. Колодій (Пласт), шахи — С. Новаківський (Тризуб), плавання — лещатарство — Я. Рубель (КЛК). Контр. Ком.: М. Стебельський (Ч. Січ), Я. Петрик (СУМА), Т. Гошко (СУМА).

В часі звітових нарад розглянуто справу участи в першенствах відбиванки білоруських дружин і остаточно рішено допускати їх на ці турніри в ролі учасників — гостей. Піддержано пропозицію, щоб Управа подбала про формальне включення відбиванкової ланки СУАСТ-Схід в повноправне членство у Відбиванковій Асоціяції ЗСА.

Звітові, як і попередні наради нової Управи СУАСТ-Схід пройшли вповні в діловій атмосфері, в часі яких вирішено ряд важливих для тієї організації - справ, які сприятимуть в її дальшій діяльності.

Шахові першості УСЦАК 1976-го року

Згідно з інформаціями, що їх передав провідник шахової ланки УСЦАК — Б. Миндюк, цьогорічні шахові першості УСЦАК відбудуться в днях: 11, 12, 13-го червня в Торонті, Канада. Ланковий шахів СУАСТ-СХІД С. Новаківський, подаючи ці інформації, запрошує усіх шахістів Східніх ЗСА взяти участь в цьогорічних першостях УСЦАК.

О. Твардовський

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮРІЙ ТКАЧ, член УНС Відділ ч. 121 Т-ва св. Михаїла в Роме, Н. И., помер 3 лютого 1973 р. на 85-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНСоюзу в 1933 році. Полишив в смутку синів Василя, Петра і Фреда, дочку Анну, 13 внуків і 27 правнуків. Похорон відбувся 6 лютого 1976 р на цвинтарі св. Франсіс в Дургамвілле Н. И.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

АНДРІЙ ПАТРА, член УНС Відд. ч. 94 Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича в Ґемтремк, помер 11 лютого 1976 р. на 82-му році життя. Покійний народився в Котузів, Підгайці. Став членом УНСоюзу в 1923 році. Полишив в смутку дружину Анну, сина Богдана з дружиною, брата Василя на Україні, дочку Анастазію з мужем і дітьми: Ольга, Стефан, Михайло і Сузанна, Володимир і Петруня. Покійний був активним членом Відділу, був членом церковного комітету при церкві Непор. Зачаття, та брав активну участь в громадському і політичному житті. Похорон відбувся на цвинтарі в Мт. Олівет в Детройті.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ВАСИЛЬ БАРАНИК, член УНС Відд. ч. 21 Т-ва Запорожська Січ в Джонсон Сіті, Бінґгамтон, помер 17-го лютого 1976 р. на 64-му році життя. Покійний народився в Олифант, Пенн. Став членом УНСоюзу в 1934 році. Полишив в смутку дружину Катерину, сина Андрея, брата Івана, сестру Ольгу та на Україні сестер Євгенію і Софію. Похорон відбувся 20 лютого на українському цвинтарі св. Івана в Джонсон Сіті, Н. И.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ПЕТРО ПИЛИПІВ, член УНСоюзу Відд. ч. 253 Т-ва ім. І. Франка в Лудлов, Масс., помер 21 лютого 1976 р. на 88-му році життя. Покійний народився в Кумарів, повіт Стрий, Україна. Став членом УНС в 1923 році. Полишив в смутку сина Володимира з дружиною Ґледіс, дочку Стелу з мужем Едвардом, внуків Петруся, Шілея і Едварда. Похорон відбувся 23 лютого 1976 р. на цвинтарі св. Альлозія в Індіян Оршард, Масс.
Вічна Йому Пам'ять!
Василь Фіцик, секр. Відд.

МАРІЯ ГАНКЕВИЧ, членка УНС Відд. ч. 274 Т-ва свв. Петра і Павла в Йонґставн, померла 30-го січня 1976 р. на 70-му році життя.
Покійна народилася в Бурдет, Н. И. Стала членкою УНСоюзу в 1928 році Полишила в смутку чоловіка Карла, синів Карла і Степана. Похорон відбувся 2-го лютого 1976 р. на українському цвинтарі свв. Петра і Павла в Йонґставн.
Вічна Її Пам'ять!
Секретар Відділу

ВАРВАРА ПОЗНАНСЬКА, членка УНС Відд. ч. 241 Т-ва ім. Івана Франка в Вунсокет, Р. А., померла 21 лютого 1976 на 93-му році життя. Покійна народилася в Україні. Стала членкою УНС в 1927 році. Полишила в смутку сестер Марію і Анну, 2 дочки, 3 внуки і 5 правнуків. Похорон відбувся 25 лютого 1976 на українському православному цвинтарі в Блекстон, Массачусетс.
Вічна Її Пам'ять!
Секретар Відділу

МИХАЙЛО НЕБОР, член УНС Відд. ч. 256 Т-ва св. Івана в Ріверґед, Н. И., помер 16 лютого 1976 р. на 88-му році життя. Покійний народився в Стрілиська Старі, Бібрка. Став членом УНС в 1915 р. Полишив в смутку дочку Анну Василя, 7 внуків, 5 правнуків. Похорон відбувся 19 лютого 1976 р. на цвинтарі св. Івана в Ріверґед, Н. И.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ИОСИФ КОВАЛЕВИЧ, член УНС Відд. ч. 236 Т-ва Вільні Козаки в Саир, Па, помер 17 лютого 1976 р. на 68-му році життя. Покійний народився в Саире, Па. Став членом УНСоюзу в 1929 р. Полишив в смутку родину.
Похорон відбувся на українському цвинтарі в Алтен Товншіп.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ПЕТРО МИКУЛА, член УНС Відд. ч. 94 Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича в Ґемтремк, помер 14 лютого 1976 р. на 86-му році життя. Покійний народився в Зах. Україні. Став членом УНСоюзу в 1915 р. Полишив в смутку сина Миколу, доньку Марію з родинами. Похорон відбувся 17-го лютого 1976 р на цвинтарі Мт. Олівет в Детройт, Міч.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ЮЛІЯ СКРАБУТ, членка УНСоюзу Відд. ч. 264 Т-ва Українського Тризуба в Карнеґі, Па., померла 28 лютого 1976 р. на 83-му році життя. Покійна народилася в Воля Петрова, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1935 році. Полишила в смутку дочок Анну, Дороті і Марію, 11 внуків, 2 правнуки, брата Якима і сестру Танку. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Карнеґі, Па.
Вічна Її Пам'ять!
Секретар Відділу

МАРІЯ ТИМЧИН, членка УНС Відд. ч. 83 Т-ва ім. Івана Франка в Філядельфії, Па., померла 17-го січня 1976 р. на 78-му році життя. Покійна народилася в Буків, Самбір, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1938 році. Полишила в смутку сина Івана, дочок Долорес і Гелену, внуків Івана, Стефана і Долорес. Похорон відбувся 22 січня 1976 на цвинтарі Оаклend в Філядельфії.
Вічна Її Пам'ять!
Секретар Відділу

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 13-го ЧЕРВНЯ 1976 р.

WILLIAMSTOWN, N.J. Річні збори Т-ва Україна 261-ий Відд. о год. 8 ранку в старій залі церкви св. ап. Петра і Павла, Black Horse Pike, Cecil-Williamstown, N.J. На порядку дня: вибір Управи на 1976 рік. Проситься членство прибути. — П. Аркотун, секр.

РОЗШУК

ПОШУКУЮ
АННУ РІЗНИК

дочку Івана і Параскевії, ур. в с. Гуменець, Львів. обл. Пошукує сестра МАРІЯ. Хто знав би про неї, або вона сама прошу писати на адресу:
Mary Kindergan
201 West 70th Street
New York, N.Y. 10023
Apt. 17B

ПОМЕРЛА СВ. П. АННА РУДА

Боффало, Н. И. Минулої суботи, 29-го травня, в одному з місцевих шпиталів померла, після короткої недуги, св. п. Анна з Колісників Руда, колишня довголітня вчителька і завідувачка шкіл у Зборівському повіті в Західній Україні. Осиротила дочку Лесю Лисак, відому авторку. Св. п. Анна Руда була довголітнім членом УНС і принагідно дописувала до „Свободи". Похорон був заповіджений на вівторок, 2-го червня, на цвинтарі св. Хреста в Лакавані. Н. И.

ТАРЗАН, Ч. 7485. Поворот Тарзана

AS I PROMISED, LA, YOUR TREASURES ARE RETURNED...
YOU ARE A MAN OF YOUR WORD, TARZAN... IT IS NO WONDER I HAVE SUCH DEEP FEELING FOR YOU!
BUT FOR YOUR WIFE, I WOULD ASK YOU TO SHARE MY LIFE!
AND WHERE IS MY WIFE?

Повертаю твої скарби, так як обіцяв, жрекине Ля...

Ти чоловік, який додержує слова, Тарзане... Не дивно, що я до тебе маю такі глибокі почування!

Якби не твоя жінка, то я просила б тебе ділити зі зною життя!

А де моя жінка?